

Dziennik Urzędowy L 199

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

29 lipca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1212/2005 z dnia 25 lipca 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywozy niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej** 1

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1213/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 28

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1214/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. sprostowujące tekst rozporządzenia (EWG) nr 1722/93 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 dotyczącego refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż w języku estońskim, fińskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, portugalskim, szwedzkim i włoskim** 30

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1215/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1990/2004 ustanawiające środki przejściowe w sektorze wina w wyniku przystąpienia Węgier do Unii Europejskiej** 31

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1216/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1227/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do potencjału produkcyjnego** 32

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1217/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentu taryfowego na niektóre sztuki żywego bydła pochodzącego z Bułgarii, przewidzianego w decyzji Rady 2003/286/WE** 33

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1218/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania, przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1182/2005, kontyngentu taryfowego na przywóz żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzącego ze Szwajcarii** 39

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1219/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych** 45

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1220/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1279/98 w odniesieniu do niektórych kontyngentów taryfowych na produkty z wołowiny i cielęciny pochodzące z Bułgarii	47
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1221/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	51
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1222/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	54
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1223/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	58
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1224/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych	60
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1225/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowej do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004.....	68
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1226/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 582/2004	70
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1227/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 29 lipca 2005 r.	71
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1228/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym	73
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1229/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych w stanie nieprzetworzonym	75
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1230/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 33. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1327/2004	78
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1231/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 1. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005.....	79
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1232/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 868/2005	80
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1233/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005	81
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1234/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. ustalające refundacje produkcyjne w sektorze zbóż	82

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2005/579/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 lipca 2005 r. wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 2756) ⁽¹⁾ 84

2005/580/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 25 lipca 2005 r. odmawiająca wprowadzenia do obrotu betainy jako nowej żywności lub nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 (notyfikowana jako dokument C(2005) 2770) 89

2005/581/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 25 lipca 2005 r. zatwierdzająca wprowadzenie na rynek izomaltulozy jako nowej żywności lub nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 2776) 90

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Wspólne działanie Rady 2005/582/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Południowego Kaukazu 92
- ★ Wspólne działanie Rady 2005/583/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie 94
- ★ Wspólne działanie Rady 2005/584/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Mołdowy 95
- ★ Wspólne działanie Rady 2005/585/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie 96
- ★ Wspólne działanie Rady 2005/586/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. przedłużające i zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich 97
- ★ Wspólne działanie Rady 2005/587/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego 99
- ★ Wspólne działanie Rady 2005/588/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej 100
- ★ Wspólne działanie Rady 2005/589/WPZiB z dnia 28 lipca 2005 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii 103

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1212/2005

z dnia 25 lipca 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywozy niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 ⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

- (1) Dnia 30 kwietnia 2004 r., Komisja ogłosiła w formie zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾, wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi wniesionej w marcu 2004 r. przez EUROFONTE („skarżący”) w imieniu producentów stanowiących większą część, w tym wypadku ponad 50 %, całkowitej produkcji zamknięć włazów we Wspólnocie. Skarga zawierała dowód *prima facie* wskazujący na dumping produktu objętego postępowaniem i materialny uszczerbek z tego wynikający, który uznano za wystarczający, aby uzasadnić wszczęcie postępowania.
- (3) Komisja oficjalnie powiadomiła skarżącego, producentów wspólnotowych wymienionych w skardze, wszelkich innych znanych producentów wspólnotowych, władze ChRL, eksporterów, importerów oraz zainteresowane związki producentów o wszczęciu dochodzenia. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Kilku producentów wspólnotowych reprezentowanych przez wnioskodawcę, innych współpracujących producentów wspólnotowych, producentów eksportujących, importerów, dostawców i stowarzyszeń użytkowników przedstawiło swoje opinie. Wszystkie zainteresowane strony, które zażądały przesłuchania w wyżej wymienionym terminie i uzasadniły jego konieczność, otrzymały taką możliwość.

1. Kontrola wyrywkowa, traktowanie na zasadach rynkowych, traktowanie indywidualne

- (5) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących, producentów i importerów wspólnotowych, których dotyczyło dochodzenie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano zastosowanie kontroli wyrywkowych, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 30.4.2004, str. 62.

- (6) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej, a w takim przypadku, aby umożliwić dobór próby, producentów eksportujących i przedstawicieli działających w ich imieniu, producentów i importerów wspólnotowych poproszono o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Komisja skontaktowała się również ze znanymi stowarzyszeniami producentów eksportujących oraz z władzami ChRL. Strony nie wniosły sprzeciwu, co do wykorzystania kontroli wrywkowej.
- (7) Ogółem, 33 eksporterów/producentów z ChRL, 24 producentów wspólnotowych i 15 importerów odpowiedziało na kwestionariusz dotyczący kontroli wrywkowej w przewidzianym terminie i udzieliło wymaganych informacji.
- (8) W celu umożliwienia producentom eksportującym z ChRL złożenia wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub traktowanie indywidualne („IT”), zgodnie z życzeniem, Komisja wysłała formularze wniosków MET i IT do przedsiębiorstw chińskich objętych postępowaniem oraz wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które zgłosiły się przed upływem ostatecznego terminu określonego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W związku z tym, 21 przedsiębiorstw wnioskowało o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, a tylko 3 przedsiębiorstwa wnioskowało o IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (9) Wyboru próby producentów eksportujących dokonano po konsultacji ze współpracującymi producentami eksportującymi z ChRL i władzami ChRL. Próbę ustalono na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do krajów Wspólnoty (badanej indywidualnie lub łącznie z pokrewnymi przedsiębiorstwami), możliwej do zbadania w dostępnym okresie i na podstawie tego, czy przedsiębiorstwa zamierzały wystąpić o traktowanie na zasadach rynkowych. Próba obejmowała wyłącznie przedsiębiorstwa, które zamierzały wystąpić o traktowanie na zasadach rynkowych, ponieważ w przypadku gospodarki przejściowej, wartość normalną dla pozostałych przedsiębiorstw ustala się na podstawie cen lub konstruowanej wartości normalnej analogicznego kraju trzeciego. Na tej podstawie wybrano reprezentatywną próbę siedmiu producentów eksportujących. Wybrane siedem przedsiębiorstw stanowiło, według odpowiedzi udzielonych podczas kontroli wrywkowej, około 50 % eksportu wszystkich współpracujących producentów.
- (10) Odnośnie do producentów wspólnotowych, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, wyboru próby dokonano po konsultacji ze współpracującymi producentami i za ich zgodą na podstawie największej wielkości produkcji i sprzedaży w krajach Wspólnoty. W wyniku tego, do próby wybrano pięciu producentów wspólnotowych. Komisja wysłała kwestionariusze do pięciu wybranych przedsiębiorstw i otrzymała cztery kompletne odpowiedzi w przewidzianym terminie. Jedno z przedsiębiorstw przekroczyło przewidziany termin nadesłania odpowiedzi i wobec tego zostało wyłączone z postępowania.
- (11) W odniesieniu do importerów, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, wyboru próby dokonano po konsultacji ze współpracującymi importerami i za ich zgodą, po pierwsze, na podstawie największej reprezentatywnej wielkości przywozów do krajów wspólnotowych i, po drugie, na podstawie rozmieszczenia geograficznego. Dwa przedsiębiorstwa z 15 wybranych miały pokrewnych wytwórców w ChRL i zostały wyłączone z postępowania, jako że należało je badać w ramach kontroli wrywkowych producentów eksportujących. W wyniku tego, wybrano czterech importerów, z których trzech przedłożyło wypełnione kwestionariusze odpowiedzi.
- (12) Komisja zdobyła i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za konieczne w celu wstępnego określenia dumpingu, powstałych szkód i interesu wspólnotowego. Wizyty weryfikacyjne odbyły się w siedzibach następujących przedsiębiorstw objętych próbą:

a) *Producenci wspólnotowi*

- Saint Gobain PAM, Francja,
- Saint Gobain, Zjednoczone Królestwo,
- Norford, Francja i powiązani z nim sprzedawcy Norinco Francja i Norinco Zjednoczone Królestwo,
- Cavanagh, Irlandia,
- Fudiciones Odena, Hiszpania;

- b) *Producenci eksportujący w ChRL*
- Zibo Benito Metalwork Co. Ltd.,
 - Benito Tianjin Metal products Co. Ltd.,
 - Qingdao Benito Metal Products Co. Ltd.,
 - Shandong Huijin Stock Co., Ltd.,
 - Shijiazhuang Transun Metal Products Co. Ltd.,
 - Changan Cast Limited Company of Yixian Hebei,
 - Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd.;
- c) *Importerzy wspólnotowi związani z eksportującymi producentami*
- Fundicio Ductil Benito, S.L,
 - Mario Cirino Pomicino S.p.A.;
- d) *Niezwiązani importerzy wspólnotowi*
- Hydrotec, Niemcy,
 - Peter Savage, Zjednoczone Królestwo.
- (13) W świetle konieczności ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL, którzy mogą nie otrzymać traktowania na zasadach rynkowych, przeprowadzono wizytę kontrolną, w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z kraju analogicznego, w następującym przedsiębiorstwie:
- Carnation industries Ltd., Indie.
- (14) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od 1 kwietnia 2003 r. do 31 marca 2004 r. („okres dochodzenia” lub „OD”). Badanie trendów istotnych dla przeprowadzenia analizy szkód obejmowało okres od stycznia 2000 r. do końca okresu dochodzenia („badany okres”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

1. Uwagi ogólne

- (15) Zamknięcia włączów ogólnie składają się z ramy osadzonej w podłożu i pokrywy lub kratki znajdującej się na równym poziomie z powierzchnią, po której poruszają się piesi i/lub pojazdy i która bezpośrednio wytrzymuje ciężar oraz nacisk ruchu pieszego i kołowego. Rama umieszczona jest bezpośrednio na górze komory z betonu lub cegły. Umożliwia dostęp lub wejście do podziemnej komory.
- (16) Zamknięcia włączów służą do przykrycia podziemnej komory i muszą wytrzymywać obciążenie spowodowane ruchem pojazdów silnikowych i/lub pieszych. Pokrywa lub krata musi być umocowana w ramie, aby nie powodować nadmiernego hałasu, obrażeń ciała i uszkodzenia pojazdów. Zamknięcia włączów muszą umożliwiać bezpieczny i łatwy dostęp do komory podziemnej, zarówno podczas oględzin, jak i zejścia człowieka do komory.
- (17) Zamknięcia włączów różnią się kształtem i wymiarami. Projektowane są tak, aby odpowiadały wymiarom komory, którą przykrywają i do której stanowią dostęp. Ramy produktu są zazwyczaj okrągłe, kwadratowe lub prostokątne. Pokrywa i krata są dostępne w każdym kształcie łącznie z trójkątnym, okrągłym, kwadratowym lub prostokątnym, lecz nie ograniczają się tylko do nich.

- (18) Zamknięcia włączów wykonuje się z żeliwa szarego lub sferoidalnego. Produkowane są z różnych ilości złomu stalowego, koksu, surówki, pyłu węglowego, wapienia, żelazokrzemu i magnezu w zależności od procesu wytwarzania i typu produktu końcowego, tzn. żeliwo sferoidalne lub szare. Podczas produkcji zamknięć włączów stosuje się dwie metody wytopu żelaza, tzn. z użyciem pieca elektrycznego lub żeliwiaka. Proces produkcji zamknięć włączów z szarego i sferoidalnego żeliwa jest podobny. Główna różnica w procesie produkcyjnym żeliwa sferoidalnego polega na dodaniu magnezu do węgla w żelazie, aby zmieniło formę płatkową w strukturę sferoidalną, czego nie robi się w przypadku żeliwa szarego. Po zakończeniu procesu wytopu, roztopione żelazo wlewa się ręcznie lub mechanicznie do formy.

2. Produkt objęty postępowaniem

- (19) Produkt objęty postępowaniem stanowią niektóre artykuły i ich części z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, niezależnie od tego czy są obrabiane, powlekane, malowane lub wyposażone w inne materiały pochodzące z ChRL („produkt objęty postępowaniem”), zazwyczaj oznaczone kodami CN 7325 10 50 i 7325 10 92, a okazjonalnie CN 7325 10 99. Niniejsze kody CN odpowiadają różnym postaciom produktu (włączając pokrywy otworów włączowych, pokrywy wpustów kanalizacyjnych, skrzynki powierzchniowe). Wszystkie te postacie uznano za wystarczająco podobne, aby stanowiły jeden produkt dla celów niniejszego postępowania. Należy zauważyć, że podpowierzchniowe hydranty przeciwpożarowe uznaje się za zasadniczo różne od skrzynki powierzchniowej ze względu na ich przeznaczenie i budowę i dlatego nie są one uznawane za produkt objęty postępowaniem.
- (20) W produkcji zamknięć włączów w ChRL stosuje się głównie żeliwiaki, podczas gdy w przemyśle wspólnotowym przeważa stosowanie pieców elektrycznych do wytopu. Ponadto, proces produkcji w ChRL różni się od wspólnotowego tym, że w ChRL producenci stosują odlewanie ręczne, podczas gdy producenci wspólnotowi stosują odlewanie maszynowe. Zamknięcia włączów wykonuje się z żeliwa szarego lub sferoidalnego. Produkowane są z różnych ilości złomu stalowego, koksu, surówki, pyłu węglowego, wapienia, żelazokrzemu i magnezu w zależności od procesu wytwarzania i typu produktu końcowego, tzn. żeliwo sferoidalne lub szare. Podczas produkcji zamknięć włączów stosuje się dwie metody wytopu żelaza, tzn. z użyciem pieca elektrycznego lub żeliwiaka. Proces produkcji zamknięć włączów z szarego i sferoidalnego żeliwa jest podobny. Główna różnica w procesie produkcyjnym żeliwa sferoidalnego polega na dodaniu magnezu do węgla w żelazie, aby zmieniło formę płatkową w strukturę sferoidalną, czego nie robi się w przypadku żeliwa szarego. Po zakończeniu procesu wytopu, roztopione żelazo wlewa się ręcznie lub mechanicznie do formy. W ChRL produkuje się zarówno żeliwo szare jak i sferoidalne.
- (21) Różnica między żeliwem szarym i sferoidalnym polega na tym, że żeliwo szare robi się z grafitu płatkowego; w ten sposób uzyskuje się bardziej sztywny materiał mocujący zamknięcie włączu samą swoją masą. Żeliwo sferoidalne jest z grafitu sferoidalnego tworzącego produkt bardziej elastyczny, bardziej ergonomiczny, lecz wymagający zatrzasku do zamocowania.
- (22) Dochodzenie wykazało, jak stwierdzono powyżej, że wszystkie typy zamknięć włączów, mimo różnic pod względem rodzaju żeliwa, posiadają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne, zasadniczo podobne zastosowanie i można je uznać za różne typy tego samego produktu.
- (23) Wobec tego, do celów niniejszego dochodzenia, przyjmuje się, że produkt objęty postępowaniem stanowią zamknięcia włączów zgodne z opisem w części ogólnej, pochodzące z ChRL.

3. Produkt podobny

- (24) Nie stwierdzono różnic między produktem objętym postępowaniem a zamknięciami włączów produkowanymi i sprzedawanymi w Indiach, które posłużyły jako kraj analogiczny do celów ustalenia wartości normalnej względem ChRL.
- (25) Nie stwierdzono różnic między produktem objętym postępowaniem a zamknięciami włączów produkowanymi i sprzedawanymi przez przemysł wspólnotowy w krajach wspólnotowych.

- (26) Niektóre strony argumentowały, że zamknięcia włazów produkowane przez przemysł wspólnotowy sprzedawane na rynku wspólnotowym nie są podobne do produktu objętego postępowaniem. W szczególności twierdzono, że normy stosowane na poziomie europejskim określone są standardami EN124 oraz że normy krajowe obejmują EN124, lecz zwykle określają dalsze szczegóły, w ten sposób tworząc znaczne różnice pomiędzy produktami sprzedawanymi na każdym rynku krajowym. Dodatkowo, niektóre strony twierdziły w szczególności, że są dystrybutorami tzw. produktu gatic, handlowego odpowiednika standardowych pokryw drogowych używanego w odrębnej niszy rynkowej gdzie specyfikacje projektu inżynierskiego wymagają wysokich standardów jakości. Strony argumentowały, że produkt ten stanowi produkt uzupełniający produkt standardowy i nie należy go traktować jako substytut. Wobec tego zażądano wyłączenia produktu gatic z definicji produktu objętego postępowaniem.
- (27) W odniesieniu do pierwszego argumentu należy zauważyć, że w chwili sprzedaży na rynku wspólnotowym zarówno produkt podobny jak i produkt objęty postępowaniem muszą spełniać normy EN124 oraz normy krajowe. Wymogi te determinują więc kryteria, jakie należy zastosować przy określaniu „produktu podobnego”, którymi są cechy fizyczne, techniczne i chemiczne, końcowe zastosowania i funkcje produktu. Zamknięcia włazów produkowane przez przemysł wspólnotowy i sprzedawane na rynku wspólnotowym wykonane są z żeliwa szarego i sferoidalnego i stwierdzono, że posiadają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz zastosowania jak produkt objęty postępowaniem. Podobnie, różnice pomiędzy normami krajowymi nie mają żadnego wpływu na definicję produktu podobnego, ponieważ nie da się wyraźnie zróżnicować produktów pod względem ich podstawowych cech fizycznych, technicznych i chemicznych, końcowego zastosowania i sposobu ich postrzegania przez użytkowników. Fizyczne i techniczne cechy produktu określane są przez funkcję, sposób instalacji oraz lokalizację i są to przede wszystkim odporność na obciążenie ruchem ulicznym, określana przez tzw. klasę obciążenia, stabilność pokrywy i kraty w obrębie ramy oraz bezpieczny i łatwy dostęp. Produkt może być wykonany z żeliwa szarego lub sferoidalnego a pokrywa i/lub rama włazu może być wypełniona betonem lub innymi materiałami. Jeśli chodzi o zastosowania produktu, zamknięcia włazów i ramy stanowią przejście między sieciami przebiegającymi pod ziemią a powierzchnią drogi lub chodnika. Wszystkie cechy wymienione powyżej dotyczą również tzw. produktu gatic, którego nie można odróżnić od produktu objętego postępowaniem na podstawie żadnej z tych cech. Dlatego też odrzucono argument, że należy wyłączyć produkt gatic poza definicję produktu objętego postępowaniem.
- (28) Ostatecznie nie stwierdzono żadnych różnic między produktem objętym postępowaniem jako produkt eksportowany, a zamknięciami włazów, które były produkowane i sprzedawane na krajowym rynku eksporterów.
- (29) Wobec tego stwierdza się, że, zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i do celów niniejszego dochodzenia, wszystkie typy zamknięć włazów produkowane i sprzedawane na rynku krajowym ChRL, produkowane i sprzedawane w Indiach oraz produkowane przez przemysł wspólnotowy i sprzedawane na rynku wspólnotowym są podobne do produktu objętego postępowaniem.

C. DUMPING

1. Kontrola wrywkowa

- (30) Przypomina się, że ze względu na dużą liczbę przedsiębiorstw uczestniczących w postępowaniu, postanowiono zastosować przepisy dotyczące kontroli wrywkowych zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego oraz, że w tym celu, wybrano próbę siedmiu przedsiębiorstw z największą wielkością przywozu do krajów Unii Europejskiej, po konsultacji z chińskimi władzami.
- (31) W związku z tym, po analizie stwierdzono, że z siedmiu przedsiębiorstw początkowo wybranych do kontroli, jedno może uzyskać MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) podstawowego rozporządzenia, a trzy IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (32) Wobec tego, przepisy dotyczące kontroli wrywkowych zastosowano w sposób następujący. Indywidualny margines dumpingu ustalony dla jedyne przedsiębiorstwa, któremu przyznano traktowanie jako MET przypisano również przedsiębiorstwom nieobjętym próbą, którym przyznano traktowanie jako MET. Przedsiębiorstwom, które uzyskały IT, a które nie uczestniczyły w próbie, przyznano średnią ważoną marginesów dumpingu określonych dla trzech przedsiębiorstw objętych próbą, którym przyznano traktowanie IT.

2. Traktowanie na zasadach rynkowych

- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozów pochodzących z ChRL, wartość normalną określa się zgodnie z ust. 1–6 art. 2 dla tych producentów, którzy spełnili kryteria zawarte w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (34) W skrócie, wyłącznie w celu łatwego porównania, kryteria MET streszczono poniżej:
- 1) decyzje handlowe są podejmowane, a koszty ponoszone z uwzględnieniem uwarunkowań rynkowych i bez ingerencji ze strony państwa;
 - 2) dokumentacja księgowa podlega niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i stosowana jest we wszystkich okolicznościach;
 - 3) brak jest istotnych zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu nierynkowej gospodarki;
 - 4) pewność i stabilność prawna gwarantowana jest prawem upadłościowym i prawem własności;
 - 5) wymiana walut odbywa się zgodnie z kursem rynkowym.
- (35) W niniejszym dochodzeniu zgłosiło się 21 producentów eksportujących z ChRL, którzy wnioskowali o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Przeanalizowano każdy wniosek o MET. Wobec dużej liczby przedsiębiorstw, przeprowadzono dochodzenia na miejscu tylko na terenie siedmiu przedsiębiorstw. W przypadku pozostałych przedsiębiorstw, przeprowadzono szczegółową analizę materiałów zastanych wszystkich przedłożonych materiałów oraz nastąpiła rozległa wymiana korespondencji z tymi przedsiębiorstwami, których materiały były niekompletne lub pojawiły się w nich niejasności. W przypadku gdy filia lub inne przedsiębiorstwo związane z wnioskodawcą w ChRL jest producentem i/lub uczestniczy w sprzedaży (wywozowej lub na rynek krajowy) produktu objętego postępowaniem również proszono je o wypełnienie wniosku o MET. W istocie bowiem MET można przyznać tylko wtedy, kiedy wszystkie związane przedsiębiorstwa spełniają powyższe kryteria.
- (36) W przypadku przedsiębiorstw, w których przeprowadzono dochodzenia na miejscu, stwierdzono, że jeden z chińskich producentów eksportujących spełniał wszystkie warunki MET. Wnioski pozostałych sześciu przedsiębiorstw odrzucono z przyczyn wymienionych w poniższej tabeli.
- (37) W przypadku pozostałych 14 przedsiębiorstw, analiza przeprowadzona indywidualnie dla każdego przedsiębiorstwa wykazała, że MET nie należy przyznać 10 przedsiębiorstwom. Trzy z tych dziesięciu przedsiębiorstw nie współpracowały należycie podczas dochodzenia, ponieważ albo nie przedstawiły żądanych informacji w przewidzianym terminie, albo były to przedsiębiorstwa handlowe i związani z nimi wytwórcy nie współpracowali. Kryteria niespełnione przez pozostałe siedem z dziesięciu przedsiębiorstw również wymieniono w poniższej tabeli. Pozostałe 4 przedsiębiorstwa były w stanie z powodzeniem wykazać, że spełniają odpowiednie kryteria MET.
- (38) Poniższa tabela przedstawia oznaczenia dla każdego przedsiębiorstwa, które nie uzyskało MET względem każdego z pięciu kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Należy zauważyć, że przedsiębiorstwo nr 3 nie może otrzymać MET, mimo, iż spełnia każde kryterium, z powodu korporacyjnych powiązań z przedsiębiorstwami nr 1 i 2 wymienionymi poniżej, które nie spełniały wszystkich kryteriów MET.

Przedsiębiorstwo	Kryteria				
	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) akapit 1	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) akapit 2	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) akapit 3	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) akapit 4	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) akapit 5
1	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
2	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
3	Spełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
4	Niespełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
5	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
6	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
7	Spełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
8	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
9	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
10	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
11	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
12	Spełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
13	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi współpracujących chińskich eksporterów na kwestionariusz.

(39) Na tej podstawie, MET uzyskali następujący producenci eksportujący w ChRL:

- 1) Shijiazhuang Transun Metal Products Co. Ltd.,
- 2) Shaoshan Huanqiu Castings Foundry,
- 3) Fengtai Handan Alloy Casting Co. Ltd.,
- 4) Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd.,
- 5) Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd.

3. Traktowanie indywidualne

- (40) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ustala się jedną stawkę celną dla krajów, których dotyczy art. 2 ust. 7, z wyjątkiem przypadków, gdy przedsiębiorstwa potrafią wykazać, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego konieczne do uzyskania indywidualnego traktowania.
- (41) 21 producentów eksportujących, którzy wnioskowali o MET wystąpiło również o IT na wypadek gdyby nie otrzymali MET. Dodatkowych trzech producentów eksportujących wystąpiło tylko o traktowanie indywidualne.
- (42) Po pierwsze, stwierdzono, że 5 z 16 przedsiębiorstw, które wystąpiły o MET, lecz go nie uzyskały, spełniało wszystkie wymagania do otrzymania IT określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W przypadku pozostałych przedsiębiorstw, 3 nie współpracowały należycie w dochodzeniu, ponieważ albo nie dostarczyły wymaganych informacji w przewidzianym terminie, albo były to przedsiębiorstwa handlowe i związani z nimi wytwórcy nie współpracowali, jak zaznaczono w motywie 37 powyżej.

- (43) Pozostałe 8 przedsiębiorstw, które wnioskowały o MET, lecz go nie otrzymały nie spełniły warunku określonego w art. 9 ust. 5 lit. c), pierwsze zdanie, rozporządzenia podstawowego. W wyniku tego, przedsiębiorstwa te nie mogą otrzymać IT.
- (44) Po drugie, dwa z trzech przedsiębiorstw, które wnioskowały tylko o IT zaprzestały współpracy we wczesnej fazie postępowania. Trzeci wnioskodawca okazał się przedsiębiorstwem handlowym i związani z nim wytwórcy nie współpracowali. Wobec tego tym trzem przedsiębiorstwom nie można przyznać IT.
- (45) Stwierdza się, że IT należy przyznać 5 poniższym przedsiębiorstwom:
- 1) Shandong Huijin Stock Co., Ltd.,
 - 2) Changan Cast Limited Company of Yixian Hebei,
 - 3) Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd. I związane z nim przedsiębiorstwo Shanxi Yuansheng Industrial Co. Ltd.,
 - 4) Botou City Simencum Town Bai fo Tang Casting Factory,
 - 5) Hebei Shunda Foundry Co. Ltd.
- (46) Pewna liczba producentów eksportujących kwestionowała określenie MET/IT. Strony te nie dostarczyły jednak żadnych nowych informacji mogących prowadzić do innych wniosków w tej sprawie. W związku z tym wymienione wnioski zostały odrzucone.

4. Wartość normalna

4.1. Określanie wartości normalnej dla producenta eksportującego, któremu przyznano MET

- (47) Komisja najpierw ustaliła czy całkowita wielkość sprzedaży na rynek krajowy tego producenta eksportującego była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością jego sprzedaży na eksport do krajów Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, sprzedaż podobnego produktu na rynek krajowy uznawano za reprezentatywną, kiedy jej całkowita wielkość wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem do krajów Wspólnoty.
- (48) Stwierdzono, że sprzedaż na rynek krajowy tego producenta stanowiła dużo mniej niż 5 % odpowiedniej wielkości sprzedaży do krajów Wspólnoty.
- (49) W rezultacie, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalną skonstruowano przez dodanie do poniesionych przez eksportera kosztów produkcji eksportowanych typów pewnej kwoty na koszty sprzedaży oraz koszty ogólne i administracyjne, a także pewien margines zysku. Ponieważ w ChRL nie było innego przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET, postanowiono skorzystać z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku określonych w kraju analogicznym, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Przedtem Komisja sprawdziła, czy w ten sposób ustalona wielkość zysku była właściwa i nie przekraczała zysku realizowanego przez producenta, któremu przyznano MET, na rynku krajowym.

4.2. Określanie wartości normalnej dla producenta eksportującego, któremu nie przyznano MET

a) Kraj analogiczny

- (50) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, wartość normalną dla przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET ustalano na podstawie cen lub wartości konstruowanej w kraju analogicznym. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła zamiar posłużenia się Norwegią jako właściwym krajem analogicznym w celu ustalenia wartości normalnej dla ChRL i zainteresowane strony poproszono o komentarz na ten temat. Kilku producentów eksportujących z ChRL oraz importerów wspólnotowych wyraziło swój sprzeciw i przedstawiło uzasadnione powody wykazujące, że Norwegia nie jest właściwym krajem analogicznym i należy wybrać Indie. Po przeprowadzeniu dochodzenia, służby Komisji stwierdziły, że pod względem zróżnicowania typów produktu, wielkości sprzedaży krajowej, konkurencji na rynku krajowym, dostępu do surowców i procesu produkcji Indie są rzeczywiście bardziej właściwe jako kraj analogiczny do ChRL niż Norwegia. Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o tym postanowieniu i żadna ze stron nie zgłosiła sprzeciwu. Wobec tego, Komisja znalazła w Indiach jednego producenta gotowego do pełnej współpracy.

b) Określanie wartości normalnej

- (51) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustalano na podstawie zweryfikowanych informacji uzyskanych od producenta w kraju trzecim z gospodarką rynkową, tzn. na podstawie cen płaconych lub należnych na rynku krajowym Indii. Zostało sprawdzone, że transakcje te były dokonywane i) w zwykłym obrocie handlowym oraz ii) były reprezentatywne zgodnie z metodologią określoną w motywie 47. Dochodzenie wykazało pewne różnice w procesie produkcji wytwórców indyjskich a chińskich polegające na tym, że ci ostatni używali mniej wyszukanego sprzętu oraz zużywali mniej energii. Indyjskie ceny sprzedaży na rynku krajowym były więc korygowane w dół o kwotę odzwierciedlającą te różnice. W razie konieczności ceny korygowano w celu zapewnienia właściwego porównania z typami produktu eksportowanymi przez producentów chińskich na rynek wspólnotowy.
- (52) W wyniku tego, wartość normalną ustalono jako średnią ważoną sprzedaż krajową dla niepowiązanych klientów dokonaną przez współpracującego producenta w Indiach.

5. Cena eksportowa

- (53) W tych przypadkach, gdzie produkt objęty postępowaniem eksportowano do niezależnych klientów wspólnotowych, ustalano cenę wywozu zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie na podstawie cen wywozowych rzeczywiście płaconych lub należnych. Tak było w przypadku trzech kontrolowanych przedsiębiorstw, którym przyznano IT.
- (54) W przypadku, gdy sprzedaży wywozowej do krajów wspólnotowych dokonywano przez powiązanego importera, cenę wywozu konstruowano na podstawie cen odsprzedaży pierwszym niezależnym klientom tego importera, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Dokonano korekt uwzględniając koszty poniesione przez tego importera między przywozem i odsprzedażą, łącznie z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz marginesem zysku. Tak było w przypadku jednego przedsiębiorstwa, które uzyskało MET oraz trzech objętych próbą przedsiębiorstw, które nie otrzymały MET ani IT.

6. Porównanie

- (55) Wartość normalną i ceny wywozowe porównywano na podstawie ex-works. W celu zapewnienia rzetelnego porównania wartości normalnej i ceny wywozowej, zastosowano odpowiednią tolerancję w formie korekt dotyczących różnic w czynnikach wpływających na cenę i jej porównywalność zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. We wszystkich przypadkach, gdzie było to zasadne, właściwe i poparte zweryfikowanymi dowodami, dokonano stosownych korekt dotyczących transportu i ubezpieczenia, kredytu, prowizji i opłat bankowych.

- (56) Stwierdzono niższy poziom zwrotu podatku VAT za sprzedaż wywozową niż krajową. W celu uwzględnienia tej różnicy, dokonano korekty cen wywozowych na podstawie różnicy w poziomie zwrotu podatku VAT między sprzedażą wywozową i krajową, tzn. 2 % w 2003 r. i 4 % w 2004 r.

7. Margines dumpingu

7.1. Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET/IT

a) MET

- (57) W przypadku jedyne przedsiębiorstwa, które otrzymało MET, porównano średnią ważoną wartość normalną dla każdego typu produktu wywożonego do Wspólnoty ze średnią ważoną ceną wywozową odpowiadającego mu typu produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty, jak przewidziano w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.

- (58) Czterem przedsiębiorstwom, które otrzymały MET, lecz nie zostały wybrane do próby, przyznano margines dumpingu ustalony dla wyżej wymienionego kontrolowanego przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

b) IT

- (59) W przypadku trzech przedsiębiorstw objętych próbą, którym przyznano IT, porównano średnią ważoną wartość normalną ustaloną dla kraju analogicznego ze średnią ważoną ceną wywozową do Wspólnoty, jak przewidziano w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.

- (60) Dwa przedsiębiorstwa nieobjęte próbą, którym przyznano IT otrzymały margines dumpingu na poziomie średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla wyżej wymienionych przedsiębiorstw objętych próbą, którym przyznano IT.

- (61) Na tej podstawie, indywidualne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wynoszą:

Shijiazhuang Transun Metal Products Co. Ltd.	0,0 %
Shaoshan Huanqiu Castings Foundry	0,0 %
Fengtai Handan Alloy Casting Co. Ltd.	0,0 %
Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd.	0,0 %
Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd.	0,0 %
Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd.	18,6 %
Botou City Simencum Town Bai fo Tang Casting Factory	28,6 %
Hebei Shunda Foundry Co. Ltd.	28,6 %
Changan Cast Limited Company of Yixian Hebei	31,8 %
Shandong Huijin Stock Co. Ltd.	37,9 %

7.2. Ogólnokrajowy margines dumpingu

- (62) Aby ustalić krajowy margines dumpingu stosujący się do wszystkich pozostałych eksporterów, Komisja najpierw ustaliła poziom współpracy. W tym celu obliczono następujący stosunek. Licznikiem jest wielkość przywozu do Wspólnoty przedsiębiorstw współpracujących, którym nie przyznano ani MET ani IT. Mianownikiem jest całkowita wielkość wywozu pochodzącego z ChRL do krajów wspólnotowych, w oparciu o dane Eurostat, minus wielkości wywozu przedsiębiorstw, którym przyznano MET i IT. Na tej podstawie ustalono, że poziom współpracy wynosi 22 %, co uważa się za niski poziom nawet dla tak rozdrobnionego przemysłu jak w przypadku produktu objętego postępowaniem.

- (63) Ogólnokrajowy margines dumpingu dla wielkości wywozu innych producentów eksportujących określono następująco:
- (64) W przypadku wielkości wywozu niewspółpracujących przedsiębiorstw, poziom dumpingu określono na podstawie dwóch kategorii produktu z najwyższymi marginesami ustalonymi dla kontrolowanych producentów eksportujących, którym nie przyznano ani MET ani IT.
- (65) Współpracujące przedsiębiorstwa, którym nie przyznano ani MET ani IT, otrzymują do celów bieżącego obliczenia spekulatywny margines indywidualny zgodnie z metodologią ustaloną w motywie 55.
- (66) Ostatecznie obliczono ogólnokrajowy margines dumpingu w oparciu o powyższe marginesy indywidualne stosując, jako czynnik ważący, wartość CIF dla każdej grupy eksporterów, tzn. współpracujących i niewspółpracujących.
- (67) Na tej podstawie ustalono ogólnokrajowy poziom dumpingu na poziomie 47,8 % ceny CIF na granicy Wspólnoty, bez opłacania cła.

D. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

a) Produkcja wspólnotowa

- (68) W trakcie dochodzenia stwierdzono, że zamknięcia włazów produkowane są przez 4 wspólnotowych producentów, którzy wnieśli skargę oraz zostali wybrani do kontroli wrywkowych oraz 5 innych producentów wspólnotowych popierających skargę.

b) Definicja przemysłu wspólnotowego

- (69) Producenci wspólnotowi wnoszący skargę, wraz z producentami wspólnotowymi popierającymi skargę, którzy odpowiedzieli na ankietę i współpracowali w trakcie dochodzenia, mają ponad 60 % udziału we wspólnotowej produkcji produktu podobnego. Wobec tego uznano, że stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Jedno z przedsiębiorstw skarżących zaprzestało współpracy natychmiast po wszczęciu dochodzenia. Inne przedsiębiorstwo wybrane do próby udzieliło odpowiedzi poza odpowiednim terminem. Jedno z przedsiębiorstw popierających skargę wycofało swoje poparcie natychmiast po wszczęciu postępowania. Wobec powyższego, te trzy przedsiębiorstwa nie zostały włączone do definicji przemysłu wspólnotowego.
- (71) Niektóre strony argumentowały, że dwa główne przedsiębiorstwa skarżące powinny być wyłączone z definicji przemysłu wspólnotowego, ponieważ przywoziły masowe ilości zamknięć włazów pochodzących z ChRL. W tym kontekście należy przede wszystkim zauważyć, że pomimo rzeczywiście stosowanej od dawna praktyki wyłączania importujących producentów wspólnotowych z definicji przemysłu wspólnotowego, jeżeli są oni osłaniany przed dumpingiem, bądź czerpią z niego korzyść, nie wyłącza się producentów wspólnotowych w przypadku, gdy ze względu na niski poziom cen na rynku wspólnotowym byli zmuszeni do czasowego i niezwykle ograniczonego korzystania z takich przywozów. W wymienionym przypadku, całkowity przywóz tych dwóch przedsiębiorstw w OD znajdował się poniżej 3,5 całkowitej produkcji każdego z nich i ograniczał się do niektórych regionów Wspólnoty szczególnie dotkniętych chińskim przywozem po cenach dumpingowych. Ze względu na omawiane niewielkie ilości, wymienionych dwóch producentów wspólnotowych należy uznać za należących do definicji przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wspomniany argument został odrzucony.

E. SZKODA

a) Uwagi wstępne

- (72) Z uwagi na fakt, że wybór reprezentatywnej grupy został dokonany w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, szkoda została oceniona na podstawie zebranych informacji. Oceniono tendencje w odniesieniu do produkcji, zdolności produkcyjnej i jej wykorzystania, wydajności, sprzedaży, udziału w rynku, zatrudnienia i wzrostu na poziomie przemysłu wspólnotowego. W związku z tym, wszystkich współpracujących producentów wspólnotowych poproszono o dodatkowe informacje w formie kwestionariusza rozesłanego do wszystkich współpracujących producentów wspólnotowych nieuczestniczących w próbie. Ogółem, otrzymano odpowiedzi od pięciu niekontrolowanych przedsiębiorstw i ich informacje uwzględniono. Pozostałe przedsiębiorstwa wyłączono z postępowania jako niewspółpracujące. Przeanalizowano tendencje w zakresie cen i rentowności, przepływów pieniężnych, zdolności pozyskiwania kapitału i inwestycji, zapasów, dochodów z inwestycji i płac, na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie kontrolowanych przedsiębiorstw wspólnotowych.
- (73) Analiza szkody wykazała, że przenikanie przywozu po cenach dumpingowych nie była równomierna w obrębie rynku wspólnotowego. Podczas gdy przenikanie przywozu po cenach dumpingowych było wysokie w czternastu Państwach Członkowskich, przywóz po cenach dumpingowych nie osiągnął jeszcze rynku francuskiego. Równocześnie czynnik ważący dwóch skontrolowanych producentów francuskich w ogólnej sytuacji przemysłu wspólnotowego okazał się szczególnie wysoki, ponieważ ich produkcja i sprzedaż zamknięć włazów we Francji stanowiła około 36 % całkowitej produkcji i całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego. W tej szczególnej sytuacji uznano za stosowne przedstawić, łącznie z analizą szkody dla przemysłu wspólnotowego jako całości, analizę tendencji pewnych wskaźników dla rynku wspólnotowego będącego celem dumpingu, czyli rynku wspólnotowego z pominięciem Francji (UE14).

b) Szacowana konsumpcja wspólnotowa

- (74) Szacowaną konsumpcję zamknięć włazów we Wspólnocie ustalono na podstawie wielkości produkcji współpracujących producentów i produkcji pozostałych producentów wspólnotowych dodając wielkości importu i odejmując wielkości przywozu w oparciu o dane Eurostat oraz informacje dostarczone przez skarżącego, w odniesieniu do wielkości rynku każdego z Państw Członkowskich i jego rozwoju w ciągu badanego okresu.
- (75) Na podstawie powyższych danych stwierdzono, że szacowana konsumpcja zamknięć włazów na rynku wspólnotowym pozostawała, w ciągu badanego okresu, na stałym poziomie ok. 580 tys. ton, z wyjątkiem niewielkiego spadku w roku 2002. Rynek zamknięć włazów zależy od popytu kształtowanego względną dynamiką sektora wodno-kanalizacyjnego związaną z ogólnym rozwojem gospodarczym w każdym Państwie Członkowskim.

Szacowana konsumpcja wspólnotowa	2000	2001	2002	2003	OD
W tonach	584 000	597 000	568 000	577 000	578 750
wskaźnik 2000 = 100	100	102	97	99	99

Źródło: odpowiedzi przemysłu wspólnotowego na kwestionariusze, skarga, Eurostat.

c) Wielkość przywozów z kraju objętego postępowaniem i udział w rynku

- (76) Wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL wyprowadzono odejmując od danych liczbowych podanych przez Eurostat wielkość przywozów po cenach niedumpingowych. Wielkość przywozów po cenach dumpingowych wzrosła z 122 511 ton w 2000 r. do 179 755 ton w OD, co stanowiło gwałtowny przyrost w wysokości 47 %.

	2000	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozów (w tonach)	122 511	149 329	163 135	181 400	179 755
wskaźnik 2000 = 100	100	122	133	148	147

- (77) Podczas badanego okresu, przywóz po cenach dumpingowych z ChRL stale zwiększał swój udział w rynku wspólnotowym od 21,0 % w 2000 r. do 31,1 % w OD. Wobec tego nastąpił znaczący wzrost przywozu zarówno w wartościach bezwzględnych jak i w stosunku do konsumpcji wspólnotowej (ponad 10 punktów procentowych) w badanym okresie.

	2000	2001	2002	2003	OD
Udział w rynku	21,0 %	25,0 %	28,7 %	31,4 %	31,1 %

d) Szacowana konsumpcja wspólnotowa w UE14

- (78) Szacowaną konsumpcję zamknięć włączów w UE14 obliczono na tej samej podstawie jak konsumpcję dla całości wspólnoty i odejmując konsumpcję we Francji. Szacowana konsumpcja zamknięć włączów w UE14 pozostawała, w badanym okresie, na stałym poziomie nieco powyżej 460 tys. ton.

Szacowana konsumpcja wspólnotowa	2000	2001	2002	2003	OD
W tonach	464 000	480 000	458 000	462 000	462 500
wskaźnik 2000 = 100	100	103	99	100	100

Źródło: odpowiedzi przemysłu wspólnotowego na kwestionariusze, skarga, Eurostat.

e) Wielkość przywozów z kraju objętego postępowaniem i udział w rynku UE14

- (79) Wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL ustalono odejmując od wartości liczbowych dotyczących całkowitej wielkości przywozów z ChRL, podanej przez Eurostat, wielkość przywozu po cenach niedumpingowych oraz wielkość przywozu dla Francji. Odjęcie tych ostatnich uznano za wystarczające w celu prawidłowego odzwierciedlenia przywozu po cenach dumpingowych do UE14, ponieważ, według informacji dostarczonych przez producentów skarżących, na rynku francuskim nie zanotowano znaczących wielkości przywozu po cenach dumpingowych. Wielkość przywozów po cenach dumpingowych wzrosła z 119 818 ton w 2000 r. do 171 946 ton w OD, co stanowiło gwałtowny przyrost w wysokości 44 %.

	2000	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozów (w tonach)	119 818	145 509	158 323	172 886	171 946
wskaźnik 2000 = 100	100	121	132	144	144

- (80) W badanym okresie, przywóz po cenach dumpingowych z ChRL zwiększył swój udział w rynku UE14 z 25,8 % w 2000 r. do 37,2 % w OD. Wzrost udziału w rynku jest nieco wyższy niż zaobserwowany na poziomie całej Wspólnoty w badanym okresie.

	2000	2001	2002	2003	OD
Udział w rynku	25,82 %	30,31 %	34,57 %	37,42 %	37,18 %

f) Ceny przywożonych produktów dumpingowych i podcięcie cenowe

i) Ceny przywozu

- (81) Informacje dotyczące ceny przywozów objętych postępowaniem oparte na wielkościach i wartościach przywozu podanych przez Eurostat wykazały, że pomiędzy 2000 r. i OD, średnie ceny CIF przywozów pochodzących z ChRL spadły o 11 %. Spadek był szczególnie gwałtowny w roku 2003 i OD.

	2000	2001	2002	2003	OD
Ceny w EUR/tonę	548	560	531	486	489
wskaźnik 2000 = 100	100	102	97	89	89

Źródło: Eurostat.

ii) Podcięcie cenowe i zaniżanie cen

- (82) Do celów obliczenia poziomu podcięcia cenowego w OD, porównano ceny podobnego produktu sprzedawanego przez kontrolowanych producentów wspólnotowych z cenami przywożonych produktów dumpingowych współpracujących producentów eksportujących sprzedawanych na rynku wspólnotowym w OD niepowiązanym klientom, na podstawie średnich ważonych cen za każdy typ zamknięć włączów, po odliczeniu wszystkich rabatów i podatków. Ceny przemysłu wspólnotowego zostały dostosowane do podstawy ex works. Zastosowane ceny przywozów objętych postępowaniem oparto na CIF z odpowiednią korektą uwzględniającą cło i koszty związane z przywozem.
- (83) Pewna liczba współpracujących importerów argumentowała, że z obliczeń podcięcia należy wyłączyć sprzedaż produktu objętego postępowaniem przez producentów wspólnotowych w drodze publicznych przetargów, ponieważ sprzedaż dla władz publicznych może obejmować usługi i gwarancje oraz inne dodatkowe koszty, które sprawiają, że produkty sprzedawane w drodze procedury przetargowej różnią się obiektywnie od produktów sprzedawanych drogą normalnych negocjacji handlowych. Wobec tego, należy, po pierwsze, zauważyć, że stwierdzenie to nie zostało poparte dowodem wskazującym na to, że różnice w cenach wynikały z przetargów i innych negocjacji handlowych. Ponadto, wielkości sprzedaży kontrolowanych współpracujących producentów wspólnotowych w OD stanowiły bardzo mały procent i jako takie nie mogły mieć znaczącego wpływu na obliczenia podcięcia. Na tej podstawie roszczenie odrzucono.
- (84) Elementami uwzględnianymi w definicji typu produktu były przede wszystkim: surowiec używany do produkcji produktu objętego postępowaniem (żeliwo szare lub sferoidalne z dodatkiem cementu lub bez), jego zastosowanie (pokrywy włączów, wpustów kanalizacyjnych, skrzynki powierzchniowe), wymiary i różne akcesoria oraz zgodność z europejskimi standardami EN 124.
- (85) Porównanie wykazało, że w OD, produkty objęte postępowaniem pochodzące z ChRL sprzedawano na obszarze wspólnotowym po cenach, które w sposób znaczący podcinały ceny przemysłu wspólnotowego, określone jako ich procent, o marginesy wahające się między 31 % a 60 %.

g) Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (86) Stosownie do art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wszystkie odnośne czynniki ekonomiczne i wskaźniki wpływające na stan przemysłu wspólnotowego od roku 2000 do OD.

i) *Moce produkcyjne, produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych*

- (87) Moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego nieco wzrosły podczas badanego okresu, odzwierciedlając raczej restrukturyzację istniejącej mocy produkcyjnej niż wzrost wynikły z nowych inwestycji. W tym samym okresie, przemysł wspólnotowy zmniejszył produkcję o 7 punktów procentowych i stopień wykorzystania mocy produkcyjnych o ponad 8 punktów procentowych.

	2000	2001	2002	2003	OD
Moc produkcyjna w tonach	295 287	295 987	302 487	303 487	303 487
wskaźnik 2000 = 100	100	100	102	103	103
Produkcja w tonach	244 983	236 042	211 495	217 151	227 100
wskaźnik 2000 = 100	100	96	86	89	93
Stopień wykorzystania mocy produkcyjnej	83,0 %	79,7 %	69,9 %	71,6 %	74,8 %

Źródło: Odpowiedzi przemysłu wspólnotowego na kwestionariusz.

- (88) W UE14 odnotowano podobny wzrost mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego jak na poziomie Wspólnoty. Jednakże spadek produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnej był bardziej gwałtowny i wynosił 14 punktów procentowych.

	2000	2001	2002	2003	OD
Moc produkcyjna w tonach	188 287	188 987	191 737	191 987	191 987
wskaźnik 2000 = 100	100	100	102	102	102
Produkcja w tonach	169 749	168 624	140 969	140 834	145 819
wskaźnik 2000 = 100	100	99	83	83	86
Stopień wykorzystania mocy produkcyjnej	90,2 %	89,2 %	73,5 %	73,4 %	76,0 %

Źródło: Odpowiedzi przemysłu wspólnotowego na kwestionariusz.

ii) *Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost*

	2000	2001	2002	2003	OD
Sprzedaż w tonach	249 053	237 632	211 706	221 250	224 545
wskaźnik 2000 = 100	100	95	85	89	90
Udział w rynku	42,6 %	39,8 %	37,3 %	38,3 %	38,8 %

- (89) W badanym okresie, przemysł wspólnotowy zmniejszył wielkość sprzedaży o 10 % i konsekwencją był spadek jego udziału w rynku o 3,8 punktów procentowych, podczas gdy wielkość przywozu po cenach dumpingowych wzrosła o 47 % a jego udział w rynku o 10,1 %.

- (90) W UE14, przemysł wspólnotowy poniósł większą stratę w udziale w rynku (5,4 %) podczas gdy jego sprzedaż spadła w sposób znaczący (- 17 %) w badanym okresie.

	2000	2001	2002	2003	OD
Sprzedaż w tonach	151 987	143 367	123 504	126 896	126 492
wskaźnik 2000 = 100	100	94	81	83	83
Udział w rynku	32,76 %	29,87 %	26,97 %	27,47 %	27,35 %

iii) *Zatrudnienie i produktywność*

- (91) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 13 % w badanym okresie. Produktywność przemysłu wspólnotowego mierzona w tonach wyprodukowanych rocznie na jednego zatrudnionego wzrosła z 133 ton w roku 2000 do 141 ton w OD. Ten wzrost wydajności na osobę należy przypisać wysiłkom przemysłu wspólnotowego podjętym w celu racjonalizacji produkcji i przeciwdziałania rosnącemu przywozowi po cenach dumpingowych.

	2000	2001	2002	2003	OD
Liczba pracowników	1 843	1 783	1 721	1 657	1 610
wskaźnik 2000 = 100	100	97	93	90	87
Produktywność: Produkcja/zatrudniony	133	132	123	131	141

Źródło: Odpowiedzi przemysłu wspólnotowego na kwestionariusz.

- (92) Podobnie, poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym w UE14 obniżył się w badanym okresie, jednak zanotowany spadek był bardziej gwałtowny i wynosił 16 %. Produktywność wzrosła z 132 ton w roku 2000 do 135 ton w OD.

	2000	2001	2002	2003	OD
Liczba pracowników	1 290	1 238	1 187	1 128	1 084
wskaźnik 2000 = 100	100	96	92	87	84
Produktywność: Produkcja/zatrudniony	132	136	119	125	135

Źródło: Odpowiedzi przemysłu wspólnotowego na kwestionariusz.

iv) *Zapasy*

- (93) Poziom zapasów w przemyśle wspólnotowym wzrósł o 16 % w badanym okresie. Nagromadzenie zapasów odzwierciedla szybsze tempo redukcji sprzedaży niż poziomu produkcji.

	2000	2001	2002	2003	OD
Zapasy	33 815	36 964	37 510	37 455	39 375
wskaźnik 2000 = 100	100	109	111	111	116

v) *Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe*

- (94) Średnia cena sprzedaży netto kontrolowanych producentów wspólnotowych pozostawała praktycznie stabilna. Stabilność ta jednak nie odzwierciedla znaczącego 34 % wzrostu cen złomu stalowego, głównego elementu kosztowego w koszcie produkcji produktu objętego postępowaniem między rokiem 2002 i OD. Wobec tego, należy zauważyć, że każda zmiana ceny złomu stalowego znajduje bezpośrednie i pełne odzwierciedlenie w koszcie produkcji produktu objętego postępowaniem, ponieważ jest głównym nakładem w procesie jego produkcji. Przemysł wspólnotowy nie mógł uwzględnić tego wzrostu w cenach sprzedaży, czego należało oczekiwać przy braku presji przywozu po cenach dumpingowych i przy założeniu, że średnie ceny przywozów z innych krajów były znacznie wyższe niż przywozy z ChRL.

	2000	2001	2002	2003	OD
Średnia cena sprzedaży (EUR/tona)	1 131	1 157	1 153	1 141	1 153
wskaźnik 2000 = 100	100	102	102	101	102

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

- (95) Podobną stabilność zaobserwowano w przypadku średnich cen sprzedaży netto producentów wspólnotowych w UE14.

	2000	2001	2002	2003	OD
Średnia cena sprzedaży (EUR/tona)	1 056	1 070	1 053	1 031	1 048
wskaźnik 2000 = 100	100	101	100	98	99

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

vi) *Rentowność*

- (96) Dochód kontrolowanych producentów wspólnotowych ze sprzedaży netto, przed podatkiem, na rynku wspólnotowym dla klientów niepowiązanych spadł z 12,1 % w roku 2000 do 9,9 % w OD stanowiąc 18-procentowy spadek w badanym okresie. Spadek był nawet bardziej gwałtowny do roku 2002. Od tego momentu rentowność rozwijała się raczej w kierunku dodatnim wskazując na pewną zdolność przemysłu wspólnotowego do wychodzenia z trudnej sytuacji finansowej. Wobec tego, należy zauważyć, że odnotowano taką samą tendencję w odniesieniu do innych wskaźników, takich jak produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych, produktywność i wielkość sprzedaży.

	2000	2001	2002	2003	OD
Rentowność	12,1 %	10,5 %	8,1 %	9,4 %	9,9 %
wskaźnik 2000 = 100	100	87	67	78	82

Źródło: Odpowiedzi uczestniczących w próbie producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

- (97) Rentowność w UE14 spadła z 9,4 % w roku 2000 do 5,3 % w OD, stanowiąc spadek o 44 punkty indeksowe w badanym okresie. Chociaż po roku 2002 pojawiła się tendencja dodatnia, rentowność w tych krajach nie osiągnęła poziomów podobnych do poziomów osiągniętych w roku 2000, które uznaje się za właściwe dla tego typu przemysłu.

	2000	2001	2002	2003	OD
Rentowność	9,4 %	5,9 %	1,0 %	4,3 %	5,3 %
wskaźnik 2000 = 100	100	63	11	46	56

Źródło: Odpowiedzi uczestniczących w próbie producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

vii) *Inwestycje i zysk z inwestycji*

- (98) Poziom inwestycji w produkcję produktu objętego postępowaniem dokonanych przez kontrolowanych producentów wspólnotowych obniżył się o połowę w badanym okresie z 12 mln EUR do około 6 mln EUR.
- (99) Zysk z inwestycji producentów wspólnotowych stanowiących próbę, który wyraża ich wynik przed opodatkowaniem jako procent średniej wartości księgowej bilansu otwarcia i zamknięcia netto aktywów zaangażowanych w produkcję produktu objętego postępowaniem, był dodatni w okresie 2000 r. do 2001 r., odzwierciedlając ich pogarszającą się sytuację generowania zysku. Po roku 2001, podobnie jak w przypadku rentowności, która zmalała w roku 2002, odnotowano poprawę w roku 2003 i w OD.

	2000	2001	2002	2003	OD
Inwestycje w tys. EUR	12 091	10 989	6 497	6 496	6 124
wskaźnik 1999 = 100	100	91	54	54	51
Zwrot z inwestycji	32,4 %	29,0 %	23,7 %	30,1 %	33,9 %

Źródło: Odpowiedzi uczestniczących w próbie producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

viii) *Zdolność do pozyskiwania kapitału*

- (100) Brak sygnałów, że cały przemysł wspólnotowy napotykał na problemy z pozyskiwaniem kapitału na działalność.

ix) *Przepływy pieniężne*

- (101) Kontrolowani producenci wspólnotowi odnotowali spadek dopływu gotówki netto z działalności operacyjnej w badanym okresie.

	2000	2001	2002	2003	OD
Przepływy pieniężne w tys. EUR	51 162	40 295	39 517	41 955	40 824
wskaźnik 2000 = 100	100	79	77	82	80
Przepływy pieniężne wyrażone jako wartość procentowa obrotów	19 %	16 %	17 %	18 %	17 %

Źródło: Odpowiedzi producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

- (102) Również w UE14, kontrolowani producenci wspólnotowi odnotowali malejące przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej w badanym okresie. Jednak spadek był dużo gwałtowniejszy niż spadek przepływów finansowych netto wyrażony jako procent obrotu (4 %) w odniesieniu do ich działalności w całej Wspólnocie.

	2000	2001	2002	2003	OD
Przepływy pieniężne w tys. EUR	23 869	18 081	13 468	15 724	15 556
wskaźnik 2000 = 100	100	76	56	66	65
Przepływy pieniężne wyrażone jako wartość procentowa obrotów	17 %	13 %	12 %	13 %	13 %

Źródło: Odpowiedzi producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

x) *Płace*

- (103) W badanym okresie, średnia płaca na jednego zatrudnionego wzrosła o 9 %. W latach 2000 i 2001 płace były stabilne, w roku 2002 wzrosły o 2 %, kolejne wzrosty o 5 % i 2 % odnotowano odpowiednio w roku 2003 i OD. Jednakże, uwzględniając spadek zatrudniania, płace ogółem pozostawały stabilne w kontrolowanych przedsiębiorstwach wspólnotowych w badanym okresie.

	2000	2001	2002	2003	OD
Płace na jednego zatrudnionego w tys. EUR	42 470	42 504	43 474	45 336	46 203
wskaźnik 2000 = 100	100	100	102	107	109

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów wspólnotowych na kwestionariusze.

xi) *Wielkość marginesu dumpingu*

- (104) Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy jest znaczny, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozów z ChRL.

xii) *Poprawa sytuacji po poprzednim dumpingu*

- (105) Przemysł wspólnotowy nie znajdował się w sytuacji podnoszenia się po szkodliwym wpływie poprzedniego dumpingu.

h) **Wniosek dotyczący szkody**

- (106) Z badania powyższych czynników wynika, że pomiędzy rokiem 2000 a OD, przywóz po cenach dumpingowych gwałtownie wzrósł pod względem wielkości i udziału w rynku. Jego wielkość wzrosła o 47 % w badanym okresie, a jego udział w rynku wyniósł około 31 % w OD. Należy zauważyć, że stanowił on około 80 % przywozów ogółem produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty w OD i znacznie podciął on ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego (do 60 % maksimum). Ponadto, inne wskaźniki szkody takie jak produkcja (- 7 %), wykorzystanie mocy produkcyjnych (- 10 %), wielkość sprzedaży (- 10 %), inwestycje (- 49 %) i zatrudnienie (- 13 %) odnotowały tendencję ujemną w badanym okresie.
- (107) Równocześnie, przemysł wspólnotowy stracił część swojego udziału w rynku. Przywozy objęte postępowaniem potroiły swój udział w rynku w stosunku do udziału, który stracił przemysł wspólnotowy w badanym okresie. Dlatego można słusznie wywnioskować, że chińskie przywozy nie tylko przejęły udział w rynku utracony przez przemysł wspólnotowy, ale również udział w rynku innych europejskich odlewni, które bądź wycofały się z interesów, bądź przekształciły się w importerów/dystrybutorów.
- (108) Ogólny negatywny obraz był tylko częściowo odzwierciedlony w odnotowanej rentowności przemysłu wspólnotowego. Mierzone w wartościach bezwzględnych zyski uległy obniżeniu o 18 %. Rentowność (zyski jako udział procentowy przychodu ze sprzedaży) spadła z poziomu 12,1 % do 9,9 %. Wobec istotnych poziomów podcięcia, można się było spodziewać większej szkody. Jednakże pomiar samej rentowności nie oddaje pełnego obrazu sytuacji.

- (109) Przemysł wspólnotowy miał do wyboru albo współzawodniczyć bezpośrednio pod względem cen z przywozami chińskimi, albo starać się utrzymać ceny na lub w okolicach poziomów historycznych. Stopień spadku cen konieczny do bezpośredniego współzawodniczenia z przywozami po cenach dumpingowych wykraczałby wyraźnie poza poziom, jaki rozważaliby producenci wspólnotowi gdyby chcieli utrzymać zyski. Pomimo obniżki cen do pewnego poziomu, ich zamiarem nie było dorównanie cenom przywozów po cenach dumpingowych. W konsekwencji, producenci wspólnotowi zgodzili się na obniżone wielkości, a następnie szukali oszczędności w celu zrekompensovania utraconej wielkości. Stąd też zyski jako udział procentowy przychodu ze sprzedaży nie uległy tak gwałtownemu obniżeniu, ale odbyło się to kosztem spadku wielkości sprzedaży i utraty udziału w rynku.
- (110) Ponadto, odrębna analiza sytuacji w UE14 wykazała, że stosunkowo wysoka rentowność na globalnym poziomie wspólnotowym w OD wynikała głównie ze szczególnie dobrych osiągnięć niektórych kontrolowanych przedsiębiorstw w jednym Państwie Członkowskim, mianowicie we Francji, gdzie przenikanie przywozu po cenach dumpingowych było ograniczone. Sytuacja finansowa kontrolowanych przedsiębiorstw wynikająca z ich działalności w UE14, gdzie przenikanie przywozu po cenach dumpingowych było szczególnie duże, wskazała wyraźnie na negatywną tendencję, a poziomy rentowności spadły poniżej 6 %. Ponadto, w UE14, większość wskaźników, jak produkcja (- 14 %), wykorzystanie mocy produkcyjnej (- 14 %), wielkość sprzedaży (- 17 %), inwestycje (- 56 %), zatrudnienie (- 16 %), przepływy pieniężne (- 45 %) miały tendencję bardziej ujemną w badanym okresie.
- (111) Cały przemysł wspólnotowy stracił udział w rynku w badanym okresie, kiedy przywóz po cenach dumpingowych znacznie wzrósł zarówno pod względem wielkości i udziału w rynku. Wobec rosnącej presji ze strony przywozu po cenach dumpingowych, przemysł wspólnotowy wybrał poprawę produktywności poprzez zmniejszenie zatrudnienia. Równocześnie konieczne było ograniczenie inwestycji, które spadły gwałtownie. Odbiło się to na rozwoju niektórych wskaźników w badanym okresie. Rentowność, podobnie jak wielkość sprzedaży i produkcji, po gwałtownym spadku w okresie 2000–2002 zanotowały raczej dodatnie tendencje aż do OD. Jeśli chodzi o pierwszy okres, należy przypuszczać, że nasilanie się presji ze strony systematycznie rosnącego przywozu po cenach dumpingowych doprowadziło do obniżenia poziomu aktywności i wyników przemysłu wspólnotowego. Jeśli chodzi o drugi okres, stosunkowa poprawa tych wskaźników ujawnia, że przemysł wspólnotowy podjął wysiłki w celu przeciwdziałania negatywnym wpływom przywozu po cenach dumpingowych na swoją krótkookresową sytuację finansową poprzez usprawnienie działania przedsiębiorstw, w ten sposób poprawiając wykorzystanie mocy produkcyjnych oraz przez redukcję inwestycji i zatrudnienia w ten sposób obniżając koszty produkcji. Niemniej jednak, zagraża to jego długookresowej kondycji finansowej, ponieważ traci udział w rynku i rezygnuje z inwestycji koniecznych do utrzymania i poprawy długookresowej produktywności i konkurencyjności.
- (112) Wobec powyższego, i pomimo faktu, że rynek francuski nie wydaje się być jeszcze agresywnie zaatakowany przez przywóz po cenach dumpingowych, można stwierdzić z pewnością, że przemysł wspólnotowy jako całość poniósł istotną szkodę. Przemysł wspólnotowy ucierpiał z powodu poważnej presji cenowej, stracił na wielkości sprzedaży (- 10 %), udziale w rynku (- 3,8 %) oraz został zmuszony do zmniejszenia produkcji (- 7 %). Zachował on pewien poziom rentowności, ale nie na poziomie umożliwiającym długoterminowe inwestycje. Jego ogólna sytuacja finansowa wykazuje oznaki poważnej degradacji. Na tej podstawie stwierdza się, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

a) Wstęp

- (113) W celu stwierdzenia przyczyny wystąpienia szkody dla przemysłu wspólnotowego oraz zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wpływ wszystkich znanych czynników i ich następstwa dla sytuacji w tym przemyśle. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy nie przypisano przywozowi po cenach dumpingowych ewentualnej szkody spowodowanej tymi innymi czynnikami.

b) Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (114) W badanym okresie, przywóz po cenach dumpingowych z ChRL znacznie wzrósł pod względem wielkości (47 %) i udziału w rynku (z 21,0 % w 2000 r. do 31,1 % w OD).
- (115) Podczas całego badanego okresu, ceny przywożonych produktów dumpingowych były niższe od cen wspólnotowych. Ponadto wywierały one presję, która zmusiła przemysł wspólnotowy do utrzymania swoich cen na praktycznie stałym poziomie pomimo znacznego wzrostu cen surowców. Ceny przywożonych produktów dumpingowych pochodzących z ChRL znacząco podcięły ceny przemysłu wspólnotowego, a marginesy podcięcia wahały się od 31 % do 60 %. W związku z tym, należy zauważyć, że rynek zamknięć włazów jest rynkiem konkurencyjnym i przejrzystym. Wobec tego, podcięcie cenowe na rynku o takich cechach jest czynnikiem szkodliwym przechylającym rynek w stronę chińskiego przywozu po cenach dumpingowych.
- (116) Ilustracją skutków przywozu po cenach dumpingowych jest decyzja licznych producentów wspólnotowych o przerwaniu własnej produkcji i zajęciu się przywozem zamknięć włazów.
- (117) Ogółem, pomiędzy rokiem 2000 a OD, utrata udziału w rynku przez przemysł wspólnotowy w wysokości 3,8 punktów procentowych została całkowicie wchłonięta przez wzrost udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z ChRL.
- (118) Utrata udziału w rynku przez przemysł wspólnotowy zbiegła się z innymi negatywnymi tendencjami w jego ogólnej sytuacji gospodarczej w odniesieniu do produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży, inwestycji i zatrudnienia.
- (119) Ponadto, przemysł wspólnotowy odnotował spadek rentowności, która spadła z 12,1 % w 2000 r. do 9,9 % w OD. Te czynniki, w połączeniu z faktem, że przemysł wspólnotowy nie mógł podnieść cen, aby przeciwdziałać negatywnym skutkom wzrostu cen surowców z powodu presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych, spowodowały, że pomimo racjonalizacji i poprawy produktywności znalazł się on w sytuacji szkody. Ekspansja udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych oraz spadek cen zbiegły się z gwałtowną zmianą warunków dla przemysłu wspólnotowego.
- (120) Niektórzy współpracujący importerzy twierdzili, że podczas gdy zwiększona wielkość chińskich przywozów do Wspólnoty jest bezpośrednim wynikiem rosnącego popytu na produkt objęty postępowaniem, rynek przemysłu wspólnotowego odnotował ogólną tendencję negatywną z powodu zmniejszenia popytu na zamknięcia włazów na rynku telekomunikacyjnym w roku 2002. Ten rynek osiągnął maksymalny rozwój przed rokiem 2002, zniekształcając w ten sposób analizę szkody, ponieważ lata 2000 i 2001 były wyjątkowo dobre. Po roku 2002 odnotowano poprawę wyników przemysłu wspólnotowego wskazującą, że jest to przemysł zdrowy.
- (121) W związku z tym, należy, po pierwsze, zauważyć, że dochodzenie nie ujawniło rosnącego popytu a raczej stały poziom konsumpcji wobec stale rosnących przywozów przez cały badany okres. Wpływ rynku telekomunikacyjnego w roku 2002 nie znalazł odzwierciedlenia w chińskich przywozach produktu objętego postępowaniem, które systematycznie rosły przy dumpingowych cenach. Co więcej, twierdzenie to nie zostało poparte dowodem. Ostatecznie dochodzenie wykazało, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w badanym okresie. Jednakże, jego sytuacja finansowa została skutecznie zagrożona w badanym okresie, a zaobserwowane wydarzenia mające miejsce po OD potwierdziły pogorszenie się jego wyników potwierdzające zagrożenie istotną szkodą. Na tej podstawie odrzucono powyższe argumenty.

c) Skutki innych czynników*Przywóz z pozostałych państw trzecich*

- (122) Wielkości przywozów z innych krajów trzecich zmniejszyły się z 70 600 ton w 2000 r. do 49 000 ton w OD, ich udział w rynku spadł z 12 % w 2000 r. do 8,5 % w OD. Przywozy te pochodziły w większości z Polski, Czech i Indii. Jednak, jak wynika z danych Eurostatu, średnie ceny zamknięć włączów z krajów trzecich były znacznie wyższe niż odpowiadające im ceny przywożonych produktów dumpingowych z ChRL (z 12 % różnicy w 2000 r. do 55 % różnicy w OD). Ponadto, ceny przywozów z innych krajów wzrosły średnio o 16 punktów procentowych w badanym okresie. Wobec tego przywozy te nie mogły spowodować szkody dla przemysłu wspólnotowego.

Wyniki pozostałych producentów wspólnotowych

- (123) Jeśli chodzi o udział w rynku pozostałych producentów wspólnotowych to wynosił on około 18,5 % w OD. W badanym okresie wielkość ich sprzedaży spadła gwałtownie (21 %), a udział w rynku znacznie się zmniejszył (4,9 punktu procentowego). Brak sygnałów, że ceny pozostałych producentów wspólnotowych były niższe niż ceny współpracujących przedsiębiorstw wspólnotowych. Wobec tego, można stwierdzić, że produkty wytworzone i sprzedawane przez pozostałych producentów wspólnotowych nie spowodowały istotnej szkody przemysłowi wspólnotowemu.
- (124) W czasie dochodzenia zainteresowane strony nie zgłosiły innych czynników mogących spowodować szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

d) Wnioski dotyczące związku przyczynowego

- (125) Zła sytuacja przemysłu wspólnotowego zbiegła się z gwałtownym wzrostem przywozów z ChRL i podcięciem ceny spowodowanym przez te przywozy.
- (126) Stwierdzono, że przywozy z krajów trzecich nie stanowią zagrożenia dla przemysłu wspólnotowego zważywszy na ich malejący udział w rynku w badanym okresie oraz fakt, że ich średnie ceny były znacznie wyższe niż ceny przywożonych produktów dumpingowych w OD, dlatego uważa się za mało prawdopodobne, by czynniki te stanowiły jakiegokolwiek zagrożenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.
- (127) Wobec tego stwierdza się, że przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (128) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, Komisja rozważyła czy nałożenie środków antidumpingowych będzie sprzeczne z interesem całej Wspólnoty. Interes wspólnotowy określano w oparciu o badanie różnych interesów wchodzących w grę, tzn. interesów przemysłu wspólnotowego, importerów dystrybutorów i użytkowników produktu objętego postępowaniem.
- (129) W celu oceny interesu wspólnotowego, Komisja zbadała prawdopodobne skutki nałożenia/nienałożenia środków antidumpingowych dla podmiotów gospodarczych objętych postępowaniem. Oprócz informacji od wspólnotowych producentów i importerów, Komisja zebrała informacje od wszystkich znanych zainteresowanych stron takich jak stowarzyszenia użytkowników i konsumentów.

a) Interes przemysłu wspólnotowego

- (130) Przemysł wspólnotowy tworzą przedsiębiorstwa duże, małe i średnie.
- (131) Oczekuje się, że zastosowanie środków powstrzyma dalsze zakłócanie rynku i spadek cen. Pozwoli to przemysłowi wspólnotowemu na odzyskanie utraconego udziału w rynku, przy sprzedaży po cenach pokrywających koszty, co z kolei doprowadzi do niższych kosztów jednostkowych ze względu na wyższą wydajność. Należy się spodziewać, że spadek kosztów jednostkowych (dzięki zwiększeniu wykorzystania mocy produkcyjnych i co za tym idzie, wyższej wydajności) oraz niewielki wzrost cen pozwolą przemysłowi wspólnotowemu na poprawę swojej sytuacji finansowej bez zakłócania rynku konsumentów.
- (132) Z drugiej strony, jeśli środki antydumpingowe nie zostaną nałożone, można się spodziewać, że negatywna tendencja dla finansowej sytuacji przemysłu wspólnotowego utrzyma się. W OD przemysł wspólnotowy odnotował szczególnie zmniejszony przychód ze względu na zaniżone ceny i nadal malejący udział w rynku. Wobec malejącego przychodu, finansowa sytuacja przemysłu wspólnotowego może się nadal pogarszać w przypadku niezastosowania środków. Doprowadzi to ostatecznie do cięć w produkcji i zamykania zakładów produkcyjnych, co zagrazi zatrudnieniu i inwestycjom we Wspólnocie.
- (133) W związku z tym, stwierdza się, że nałożenie środków antydumpingowych pozwoli przemysłowi wspólnotowemu podźwignąć się po działaniu szkodliwego dumpingu.

b) Interes niepowiązanych wspólnotowych importerów/dystrybutorów

- (134) Jak stwierdzono w motywie 11, piętnaście przedsiębiorstw w przewidzianym terminie dostarczyło informacji wymaganych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, potrzebnych do wyboru próby. Z tych przedsiębiorstw wybrano reprezentatywną próbę czterech importerów. Wszystkim czterem przedsiębiorstwom wysłano kwestionariusze.

— kontrolowani niezwiązani importerzy/dystrybutorzy wspólnotowi

- (135) Jedno z czterech kontrolowanych przedsiębiorstw nie odpowiedziało na kwestionariusz i zostało wobec tego wyłączone z postępowania. Pozostałe przedsiębiorstwa nadesłały pełne i wyczerpujące odpowiedzi. Przedsiębiorstwa te realizowały 19 % całkowitej wielkości przywozu zamknięć włazów pochodzących z ChRL w OD.
- (136) Niektórzy współpracujący importerzy twierdzili, że jednego z kontrolowanych importerów nie należało wybierać do próby, ponieważ podlega innemu przedsiębiorstwu, które uważane jest za największego klienta indywidualnego przedsiębiorstwa skarżącego, a także dostawcą przedsiębiorstwa skarżącego. Ten zarzut powiązania miał być wystarczającym powodem do wykluczenia tego importera z próby, ponieważ wskazywał na konflikt interesów. W związku z tym, należy zauważyć, że zarzucane powiązania importera z przedsiębiorstwem wnoszącym skargę nie wykraczają poza powiązania komercyjne między niezależnymi podmiotami gospodarczymi i same w sobie nie stanowią dowodu na konflikt interesów. Ponadto twierdzenia nie poparto dowodami. Wobec tego argument odrzucono.
- (137) Twierdzono również, że nałożenie środków prawdopodobnie wpłynie na zatrudnienie we wspólnotowym przemyśle użytkownika i na importerów. Utrzymywano, że ponieważ ci ostatni nie mają żadnego marginesu na wchłonięcie cła, zostaną wypchnięci z rynku, co spowoduje natychmiastowe zwolnienia ich personelu. Ponadto twierdzono, że nastąpił znaczny wzrost popytu na rynku wspólnotowym, który będzie nadal rosnąć ze względu na szybki rozwój dziesięciu nowych Państw Członkowskich. W tym kontekście, nałożenie ceł może doprowadzić do braku dostaw na rynek wspólnotowy i związany z tym znaczny wzrost cen. Ponadto producenci wspólnotowi będą mieć swobodę w kontrolowaniu rynku przy braku jakiegokolwiek znaczącej konkurencji.

- (138) Nie udokumentowano wpływu środków na zatrudnienie w przemyśle konsumenckim i na importerów. W trakcie postępowania nie ujawnił się żaden konsument czy organizacja konsumencka, jak stwierdzono poniżej (140) w związku z negatywnymi skutkami dla konsumenta. W odniesieniu do negatywnego wpływu na importerów, wbrew powyższemu zarzutom, ich silna pozycja na rynku wspólnotowym świadczy o ich zdrowej i stabilnej sytuacji raczej niż o słabości. Ponadto należy stwierdzić, że wchłonięcie cła uczyniłoby nieskutecznym sam cel jego nałożenia, którym jest przywrócenie gry fair na rynku zakłócanym przez niekonkurencyjne zachowanie podmiotów stosujących praktyki dumpingowe. W związku z zarzucanymi brakami dostaw wynikającymi z rosnącego popytu w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, należy, po pierwsze stwierdzić, że przemysł wspólnotowy nie wykorzystuje pełnych mocy produkcyjnych i wobec tego wszelkie niedobory można uzupełnić zwiększając moce produkcyjne i zmniejszając zapasy. Ponadto, obecna produkcja w niektórych nowych Państwach Członkowskich oraz przywozy z krajów trzecich będą nadal zaopatrywać rynek po umiarkowanych cenach przyczyniając się do jego przejrzystości i konkurencyjności.
- (139) Wobec tego należy stwierdzić, że prawdopodobne skutki nałożenia środków antydumpingowych nie okażą się znaczące dla niezależnych importerów/dystrybutorów.

c) Interes użytkowników i konsumentów

- (140) Żadne stowarzyszenie użytkowników czy konsumentów nie zgłosiło się w przewidzianym terminie. Biorąc pod uwagę brak współpracy tych stron, należy przypuszczać, że nałożenie środków antydumpingowych nie będzie miało nadmiernego wpływu na ich sytuację.

d) Konkurencja i czynniki zakłócające handel

- (141) W związku ze skutkami, jakie nałożenie środków może mieć dla konkurencji na rynku wspólnotowym, należy przypuszczać, że producenci eksportujący objęci postępowaniem będą nadal sprzedawać zamknięcia do włazów, lecz po cenach, które nie będą istotnie szkodziły przemysłowi wspólnotowemu, ponieważ mają silną pozycję na rynku. Dzięki temu oraz z powodu dużej liczby producentów wspólnotowych i przywozom z krajów trzecich, użytkownicy i detaliści będą nadal mieć duży wybór różnych dostawców zamknięć włazów po umiarkowanych cenach. Niektórzy współpracujący importerzy utrzymywali, że przemysł wspólnotowy jest niekonkurencyjny i charakteryzuje się dużą liczbą rynków lokalnych i regionalnych zdominowanych przez mono- i duopole. Twierdzili też, że jeden ze współpracujących producentów wspólnotowych był w przeszłości ukarany za nadużywanie dominującej pozycji w celu uniemożliwienia produktowi objętemu postępowaniem wejścia na rynek francuski.
- (142) W związku z tym, należy najpierw zauważyć, że argument dotyczący domniemanej obecności rynków lokalnych i regionalnych zdominowanych przez mono- i duopole nie został poparty żadnym dowodem i wobec tego został odrzucony. Co do decyzji dotyczącej nadużycia dominującej pozycji, trzeba stwierdzić, że odnosi się ona do sytuacji, która miała miejsce w przeszłości, poza badanym okresem i dotyczyła produktu nieobjętego zakresem niniejszego dochodzenia. Ponadto kolejna decyzja w badanym okresie dotycząca skargi wniesionej przez pewnego importera przeciwko temu samemu producentowi w związku z jego niekonkurencyjnym zachowaniem na rynku francuskim nie ukarała producenta, a postępowanie zostało zakończone. Na tej podstawie odrzucony został wyżej wspomniany argument.
- (143) Zatem na rynku znajdzie się znaczna ilość działających podmiotów, którzy zaspokoją popyt. Wobec powyższego, stwierdza się, że konkurencja najprawdopodobniej pozostanie silna po nałożeniu środków antydumpingowych.

e) Wniosek dotyczący interesu wspólnotowego

- (144) Wobec powyższego, stwierdza się, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko nałożeniu środków w niniejszym przypadku oraz, że zastosowanie środków leży w interesie Wspólnoty.

H. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**1. Poziom usuwający szkodę**

- (145) Wobec wniosków w odniesieniu do dumpingu, wynikłego wystąpienia szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty, należy podjąć środki, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (146) W tym celu porównano ceny przywozu z cenami przemysłu wspólnotowego bez korekty z uwzględnieniem odpowiedniego marginesu zysku. Porównanie dotyczyło porównywalnych typów produktu. Różnice wyrażono jako udział procentowy odpowiedniego obrotu wywozu. Analiza wykazała, że marginesy wszystkich producentów eksportujących przewyższały ich marginesy dumpingu. W celu zastosowania reguły mniejszego cła nie uznano za konieczne określenia marginesu zysku, który mógłby osiągnąć przemysł wspólnotowy przy braku przywozu po cenach dumpingowych przywozów, ponieważ odpowiedni margines szkody byłby wyższy niż margines dumpingu.
- (147) W świetle powyższego, uważa się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, należy nałożyć ostateczne cła antydumpingowe w odniesieniu do zamknięć włączonych pochodzących z ChRL na poziomie stwierdzonych marginesów dumpingu, ponieważ, we wszystkich przypadkach, byłyby one niższe niż margines szkody.
- (148) Indywidualną stawkę cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw, którym przyznano traktowanie na zasadach rynkowych, wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, ustalano na podstawie wyników niniejszego dochodzenia. A zatem odzwierciedla ona sytuację zastaną w tych spółkach w czasie prowadzenia badań. Wymienione stawki celne (w przeciwieństwie do cła krajowego stosowanego wobec „pozostałych przedsiębiorstw”) stosują się wyłącznie do przywozów pochodzących z ChRL i produkowanych przez te przedsiębiorstwa i określone jednostki prawne, które wymieniono. Produkty przywożone, wytwarzane przez inne przedsiębiorstwo, niewymienione z nazwą i adresem w obowiązującej części niniejszego rozporządzenia, nie mogą skorzystać z tej stawki i podlegają cłu ogólnokrajowemu.
- (149) Wszelkie roszczenia odnośnie stosowania stawki cła antydumpingowego dla indywidualnego przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy jednostki lub po założeniu nowych jednostek produkcyjnych lub handlowych) należy niezwłocznie kierować do Komisji, dołączając wszelkie stosowne informacje szczególnie dotyczące zmian w działalności przedsiębiorstwa w związku z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i sprzedażą eksportową związane, np. ze zmianą nazwy lub zmianą w tych jednostkach produkcyjnych lub handlowych. W uzasadnionych przypadkach niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione w drodze aktualizacji wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

(150) Ze względu na powyższe ustalenia, stawki ceł antidumpingowych przedstawiają się następująco:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antidumpingowe
ChRL	Shijiazhuang Transun Metal Products Co. Ltd.	0,0 %
	Shaoshan Huanqiu Castings Foundry	0,0 %
	Fengtai Handan Alloy Casting Co. Ltd.	0,0 %
	Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd.	0,0 %
	Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd.	0,0 %
	Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd.	18,6 %
	Botou City Simencum Town Bai fo Tang Casting Factory	28,6 %
	Hebei Shunda Foundry Co. Ltd.	28,6 %
	Changan Cast Limited Company of Yixian Hebei	31,8 %
	Shandong Huijin Stock Co. Ltd.	37,9 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	47,8 %

(151) Wszystkie strony poinformowano o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których postanowiono zalecać nałożenie ostatecznego cła antidumpingowego. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji. Rozpatrzone wszystkie pisemne i ustne opinie przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmodyfikowano wnioski. Wszystkie strony otrzymały szczegółowe odpowiedzi na przedłożone opinie.

I. FORMA PRZYJĘTYCH ŚRODKÓW

(152) Czterech producentów eksportujących, którzy otrzymali traktowanie na zasadach rynkowych wykazało, że są skłonni złożyć zobowiązanie cenowe, ale nie przedstawiło wystarczająco uzasadnionej propozycji zobowiązania w limicie czasowym określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W następstwie Komisja nie mogła przyjąć propozycji zobowiązania. Jednak Rada, wobec złożoności tej kwestii dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych (głównie małe i średnie przedsiębiorstwa) oraz biorąc pod uwagę, iż ostateczne powiadomienie nie zostało poprzedzone powiadomieniem wstępnym, uznaje, że wyjątkowo można zezwolić tym podmiotom na uzupełnienie propozycji zobowiązań poza wspomnianym powyżej terminem.

(153) Władze chińskie wniosowały również o rozważenie możliwości znalezienia rozwiązania podobnego jak dla czterech eksportujących producentów wymienionych w poprzednim motywie dla licznych współpracujących chińskich producentów eksportujących objętych niniejszym postępowaniem. Jeżeli w wyniku dyskusji przeprowadzonej w tym celu okaże się, że właściwa jest zmiana formy środków inna niż przyjęcie zobowiązań cenowych, jak najszybciej przeprowadzony zostanie przegląd okresowy.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywozy zamknięć włączów z części z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania i/lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części, niezależnie od tego czy są obrabiane, powlekane, malowane lub wyposażone w inne materiały, z wyłączeniem hydrantów przeciwpożarowych, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, aktualnie oznaczone kodami CN 7325 10 50 i 7325 10 92 oraz ex 7325 10 99 (kod TARIC 7325 10 99 10).

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowanego do cen netto, netto franco na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów, o których mowa w ust. 1, wytwarzanych w Chińskiej Republice Ludowej przez niżej wymienione przedsiębiorstwa ustala się następująco:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Shijiazhuang Transun Metal Products Co. Ltd., Xinongcheng, Liulintun, Luancheng County, Shijiazhuang City, Prowincja Hebei, 051430 ChRL	0,0	A675
Shaoshan Huanqiu Castings Foundry, Fengjia Village, Yingtian Township, Shaoshan, Hunan, ChRL	0,0	A676
Fengtai Handan Alloy Casting Co. Ltd., Beizhangzhuang Town, Handan County, Hebei, ChRL	0,0	A677
Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd., Jiaocheng County, Shanxi Province, ChRL	0,0	A678
Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd., Guan Pu Tou Village, Yang Cheng Zhuang Town, Jinghai District, 301617 Tianjin, ChRL	0,0	A679
Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd., No. 8 DiZangAn, Taiyuan, Shanxi, 030002, ChRL	18,6	A680
Botou City Simencum Town Bai fo Tang Casting Factory, Bai Fo Tang Village, Si Men Cum Town, Bo Tou City, 062159, Hebei Province, ChRL	28,6	A681
Hebei Shunda Foundry Co. Ltd., Qufu Road, Quyang, 073100, ChRL	28,6	A682
Changan Cast Limited Company of Yixian Hebei, Taiyuan main street, Yi County, Hebei Province, 074200, ChRL	31,8	A683
Shandong Huijin Stock Co. Ltd., North of Kouzhen Town, Laiwu City, Shandong Province, 271114, ChRL	37,9	A684
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	47,8	A999

3. O ile nie określono inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1213/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 lipca 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	87,5
	096	21,9
	999	54,7
0707 00 05	052	88,2
	999	88,2
0709 90 70	052	69,6
	999	69,6
0805 50 10	388	62,4
	508	58,8
	524	69,1
	528	65,0
	999	63,8
0806 10 10	052	114,4
	204	80,3
	220	126,8
	334	91,2
	508	134,4
	624	145,2
	999	115,4
0808 10 80	388	71,4
	400	101,0
	508	65,5
	512	75,6
	524	52,1
	528	75,8
	720	106,2
	804	80,5
	999	78,5
0808 20 50	052	121,6
	388	75,2
	512	25,9
	528	35,6
	999	64,6
0809 10 00	052	130,9
	094	100,2
	999	115,6
0809 20 95	052	310,6
	400	336,4
	999	323,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	108,7
	999	108,7
0809 40 05	624	87,6
	999	87,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1214/2005

z dnia 28 lipca 2005 r.

sprostowujące tekst rozporządzenia (EWG) nr 1722/93 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 dotyczącego refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż w języku estońskim, fińskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, portugalskim, szwedzkim i włoskim

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 9 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1722/93⁽²⁾ zmienionego art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1548/2004 w tekście w języku estońskim, fińskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, portugalskim, szwedzkim i włoskim pojawił się błąd.
- (2) Aby uniknąć wszelkich niewłaściwych interpretacji oraz aby zapewnić właściwe stosowanie środków przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1722/93, należy sprostować ten błąd.

- (3) Niniejsze sprostowanie powinno mieć zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1548/2004, ponieważ nie ma ono skutków niekorzystnych lub dyskryminujących dla niektórych producentów w stosunku do innych.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dotyczy tekstu w języku estońskim, fińskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, portugalskim, szwedzkim i włoskim.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosowane jest od dnia 3 września 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1548/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1215/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1990/2004 ustanawiające środki przejściowe w sektorze wina
w wyniku przystąpienia Węgier do Unii Europejskiej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 41 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾ stanowi, że każda osoba prawna i każda osoba fizyczna lub grupa osób, która wyprodukowała wino, jest zobowiązana dostarczyć do destylacji wszystkie produkty uboczne pochodzące z tej produkcji wina.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych⁽²⁾ ustanawia zasady zastosowania wymienionego obowiązku destylacji oraz w art. 49 niektóre możliwości odstępstwa od tego obowiązku.
- (3) Węgry przyjęły środki niezbędne do zastosowania wymienionego obowiązku destylacji, jednak budowa nowych gorzelni mających destylować produkty uboczne pochodzące z produkcji wina opóźniła się. Destylacja produktów ubocznych pochodzących z produkcji wina

w roku gospodarczym 2004/2005 zostanie przeprowadzona częściowo w roku gospodarczym 2005/2006. Jednak wydajność nie jest obecnie wystarczająca aby destylować jednocześnie całość produktów ubocznych z dwóch lat.

- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1990/2004⁽³⁾ upoważniło Węgry do wyłączenia niektórych kategorii producentów z obowiązku destylacji produktów ubocznych pochodzących z produkcji wina w roku gospodarczym 2004/2005. W świetle sytuacji opisanej powyżej należy przedłużyć wymienione upoważnienie na rok gospodarczy 2005/2006.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1990/2004.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1990/2004 wyrazy „w roku gospodarczym 2004/2005” zastępuje się słowami „w latach gospodarczych 2004/2005 i 2005/2006”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 616/2005 (Dz.U. L 103 z 22.4.2005, str. 15).

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1216/2005

z dnia 28 lipca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1227/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do potencjału produkcyjnego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 80 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wiele Państw Członkowskich napotyka na poważne trudności w związku ze stosowaniem przepisów przewidzianych w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dotyczących procedury uregulowania nielegalnych upraw winorośli. Powyższe trudności dotyczą w szczególności daty, od której procedura ta ma być wprowadzona. Rzeczywiście, stosowanie różnych przepisów dotyczących przyznawania odstępstwa wiąże się ze znacznymi i złożonymi kosztami administracyjnymi, szczególnie w zakresie kontroli i sankcji.
- (2) W celu rozwiązania tych trudności konieczna jest zmiana przepisów mających na celu uregulowanie kwestii nielegalnych upraw. W oczekiwaniu na właściwy wniosek dla

Rady i w celu umożliwienia właściwego zarządzania należy przesunąć ostateczną datę zamknięcia tej procedury, ustanowioną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1227/2000 ⁽²⁾, na dzień 31 grudnia 2007 r.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1227/2000.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000, ust. 1a otrzymuje następujące brzmienie:

„1a Ostateczna data określona w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zostaje zmieniona na datę 31 grudnia 2007 r.”

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1074/2005 (Dz.U. L 175 z 8.7.2005, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1217/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentu taryfowego na niektóre sztuki żywego bydła pochodzącego z Bułgarii, przewidzianego w decyzji Rady 2003/286/WE**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 2003/286/WE z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie zawarcia Protokołu dostosowującego aspekty handlowe Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Bułgarii z drugiej strony, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między Stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽²⁾ przewiduje koncesje w odniesieniu do otwarcia kontyngentów taryfowych na niektóre sztuki żywego bydła pochodzącego z Bułgarii.
- (2) Decyzja Rady i Komisji 2005/430/WE z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie zawarcia Protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Bułgarii z drugiej strony, celem uwzględnienia przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽³⁾ przewiduje dodatkowe koncesje w odniesieniu do przywozu niektórych sztuk żywego bydła pochodzącego z Bułgarii.
- (3) Należy przyjąć szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentem taryfowym na żywe bydło na zasadzie wieloletniej począwszy od dnia 1 lipca 2005 r.
- (4) W celu uniknięcia spekulacji, ilości dostępne w ramach kontyngentu powinny być udostępniane podmiotom, które są w stanie wykazać, że faktycznie zajmują się handlem z krajami trzecimi na znaczącą skalę. Mając to na uwadze, jak również dbając o zapewnienie skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu określonej minimalnej liczby zwierząt w ciągu roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego, co powinno zarazem zagwarantować sprawiedliwy dostęp do koncesji. Biorąc pod uwagę, że obecnie obowiązujące koncesje mają zastosowanie wyłącznie do zwierząt przywożonych z Bułgarii, a także uwzględniając przywóz dokonywany z tego kraju, partię 50 zwierząt można uznać za zwykły ładunek. Doświadczenie wykazuje, że zakup pojedynczej partii jest minimalnym warunkiem uznania transakcji za rzeczywistą i wykonaną.
- (5) W celu umożliwienia weryfikacji tych kryteriów wnioski powinny być składane w Państwie Członkowskim, w którym dany importer figuruje w rejestrze podatników VAT.
- (6) W celu uniknięcia spekulacji należy odmówić dostępu do kontyngentu importerom niezajmującym się już handlem żywym bydłem w dniu 1 stycznia przed rozpoczęciem danego okresu kontyngentu rocznego. Ponadto należy składać zabezpieczenie związane z uprawnieniami do przywozu w Państwach Członkowskich, w których podmiot figuruje w krajowym rejestrze VAT. Pozwolenia na przywóz nie powinny podlegać przeniesieniu i powinny być wydawane handlowcom wyłącznie na ilość objętą przyznanymi im uprawnieniami do przywozu.
- (7) W celu zapewnienia bardziej sprawiedliwego dostępu do kontyngentu przy utrzymaniu ekonomicznie opłacalnej liczby zwierząt na jeden wniosek, należy ustalić górny i dolny limit pogłowia objętego każdym wnioskiem.
- (8) Należy ustalić, że uprawnienia do przywozu są przyznawane po upływie okresu oczekiwania oraz podlegają, jeśli to konieczne, stosowaniu jednolitej obniżki stawek procentowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

⁽³⁾ Dz.U. L 155 z 17.6.2005, str. 1.

- (9) Zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1254/1999 ustaleniami tymi powinno się zarządzać z wykorzystaniem pozwoleń na przywóz. W tym celu konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących składania wniosków oraz informacji podawanych na wnioskach i na pozwoleniach, tam gdzie to konieczne jako uzupełnienie lub odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽¹⁾ oraz przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾.
- (10) W celu nałożenia na podmioty obowiązku ubiegania się o pozwolenia na przywóz dla wszystkich przyznanych uprawnień do przywozu należy ustalić, że wniosek taki stanowi zasadniczy wymóg w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽³⁾.
- (11) Odpowiednie zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz zezwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w zakupie, transporcie i przywozie odnośnych zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić zasadniczy wymóg w odniesieniu do zabezpieczenia pozwoleń.
- (12) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kontyngentu, nie stosuje się tolerancji, o której mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwala się na bezcłowy przywóz do Wspólnoty 6 600 sztuk żywego bydła o wadze nieprzekraczającej 300 kg objętego kodami CN 0102 90 05, 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 lub 0102 90 49 i pochodzącego z Bułgarii, w ciągu każdego 12-miesięcznego okresu od dnia 1 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1741/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

Kontyngentowi, o którym mowa w akapicie pierwszym, nadaje się numer zlecenia 09.4783.

Kontyngent, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest zwiększany co roku o 600 sztuk bydła.

Artykuł 2

1. Wnioski o uprawnienia do przywozu w ramach kontyngentu określonego w art. 1 mogą składać wyłącznie wnioskodawcy będący osobami fizycznymi lub prawnymi. W momencie składania wniosku wnioskodawcy muszą udowodnić w sposób wyznaczony przez właściwe władze odnośnego Państwa Członkowskiego, że w ciągu roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego dokonali przywozu przynajmniej 50 sztuk zwierząt objętych kodem CN 0102 90.

Wnioskodawcy muszą figurować w krajowym rejestrze podatników VAT.

2. Dowód przywozu stanowi wyłącznie dokument celny dopuszczenia do swobodnego obrotu, odpowiednio zatwierdzony przez władze celne i zawierający odniesienie do zainteresowanego wnioskodawcy jako odbiorcy.

Państwa Członkowskie mogą przyjmować kopie dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym, których zgodność z oryginałem potwierdził właściwy organ. W przypadku przyjmowania takich kopii, Państwa Członkowskie powiadamiają o tym fakcie w odniesieniu do każdego z odnośnych wnioskodawców w ramach zawiadomienia, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

3. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego zaprzestały działalności handlowej z krajami trzecimi w sektorze wołowiny i cielęciny, nie kwalifikują się do przydziału.

4. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako podstawę do składania wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o uprawnienia do przywozu można składać jedynie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany do celów podatku VAT.

2. Wnioski o uprawnienia do przywozu muszą obejmować co najmniej 50 sztuk zwierząt i nie mogą obejmować więcej niż 5 % dostępnej ilości.

W przypadkach, w których wnioski przewyższają odsetek, o którym mowa w akapicie pierwszym, nadwyżka nie będzie rozpatrywana.

3. Wnioski o uprawnienia do przywozu należy składać do godziny 13:00 czasu środkowoeuropejskiego dnia 15 czerwca roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego.

Jednakże w przypadku okresu kontyngentu trwającego od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. wnioski o uprawnienia do przywozu należy składać do godziny 13:00 czasu środkowoeuropejskiego dziesiątego dnia roboczego od publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Każdy z wnioskodawców może złożyć tylko jeden wniosek w odniesieniu do kontyngentu określonego w art. 1. Jeżeli ten sam wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski przez niego złożone uznaje się za niespełniające warunków przyjęcia.

5. Po weryfikacji przedłożonych dokumentów, Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dziesiątego dnia roboczego od upłynięcia terminu składania wniosków, listę wnioskodawców i ich adresów oraz ilości, o które złożono wnioski.

Wszystkie zawiadomienia, w tym również wnioski puste, przekazywane są za pośrednictwem faksu lub e-maila z wykorzystaniem formularza wzorcowego w załączniku I lub w innej formie, o której Komisja powiadamia Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

1. Po zawiadomieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, Komisja decyduje w możliwie najkrótszym terminie, w jakim stopniu możliwa jest realizacja wniosków.

2. Jeżeli ilości objęte wnioskami, o których mowa w art. 3, przekraczają dostępne ilości, Komisja ustala jednolity współczynnik redukcji, który stosuje się do ilości, o które złożono wnioski.

W przypadkach w których zastosowanie współczynnika redukcji, o którym mowa w akapicie pierwszym, daje wynik poniżej 50 sztuk bydła na wniosek, dostępna ilość jest przyznawana przez odnośne Państwa Członkowskie poprzez losowanie uprawnień do przywozu obejmujących 50 sztuk bydła. Jeżeli pozostała ilość jest mniejsza niż 50 sztuk, dla tej ilości przyznaje się pojedyncze uprawnienie do przywozu.

Artykuł 5

1. Zabezpieczenie związane z uprawnieniami do przywozu wynosi 3 EUR od sztuki bydła. Należy je złożyć do właściwego organu wraz z wnioskiem o uprawnienia do przywozu.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz muszą obejmować przyznaną ilość. Obowiązek ten stanowi zasadniczy wymóg w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

3. Jeśli zastosowanie współczynnika redukcji wymienionego w art. 4 ust. 2 powoduje przyznanie mniejszych uprawnień do przywozu niż te, o które ubiega się wnioskodawca, złożone zabezpieczenie w odpowiedniej proporcji zostaje bezzwłocznie zwolnione.

Artykuł 6

1. Przywóz przydzielonych ilości podlega obowiązkowi przedłożenia jednego lub większej liczby pozwoleń na przywóz.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być składane wyłącznie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca ubiegał się o i uzyskał uprawnienia do przywozu w ramach kontyngentu.

Każde wydane pozwolenie na przywóz powoduje odpowiednie zmniejszenie uzyskanych uprawnień do przywozu.

3. Pozwolenia na przywóz wydaje się na wniosek i dla podmiotu, który uzyskał uprawnienia do przywozu.

4. Wnioski o pozwolenie i pozwolenia zawierają następujące informacje:

a) w rubryce 8 – kraj pochodzenia;

b) w polu 16, co najmniej jeden spośród następujących kodów CN:

0102 90 05, 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 lub 0102 90 49;

c) w rubryce 20 – numer zlecenia kontyngentu oraz przynajmniej jeden z wpisów wymienionych w załączniku II.

Pozwolenia stanowią jednocześnie zobowiązanie do przywozu z kraju określonego w rubryce 8.

Artykuł 7

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia na przywóz wystawione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie podlegają przeniesieniu i nadają uprawnienia w odniesieniu do kontyngentów taryfowych wyłącznie w przypadku, jeśli są wystawione na tę samą nazwę lub nazwisko oraz na ten sam adres, które są umieszczone w odniesieniu do odbiorcy w towarzyszącym im zgłoszeniu celnym o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1445/95, pozwolenia na przywóz są ważne przez okres 150 dni od dnia ich faktycznego wydania w rozumieniu art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Żadne pozwolenia na przywóz nie są ważne po dniu 30 czerwca każdego okresu kontyngentu rocznego.

3. Przyznanie pozwolenia na przywóz uwarunkowane jest złożeniem zabezpieczenia w wysokości 20 EUR za sztukę bydła, które składa się z:

a) zabezpieczenia w wysokości 3 EUR określonego w art. 5 ust. 1 oraz

b) kwoty 17 EUR, którą wnioskodawca składa razem z wnioskiem o pozwolenie.

4. Wydane pozwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

5. Nie stosuje się art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. W tym celu, w rubryce 19 pozwoleń umieszcza się cyfrę „0”.

6. Niezależnie od przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 dotyczących zwalniania zabezpieczeń, zabezpieczenie określone w ust. 3 nie jest zwolnione do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz pozwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu odnośnych zwierząt. Dowody te składają się co najmniej z:

a) oryginału lub potwierdzonej kopii faktury wystawionej na posiadacza pozwolenia przez sprzedawcę lub jego przedsta-

wiciela posiadających siedzibę w kraju trzecim wywozu, jak również dowodu zapłaty dokonanej przez posiadacza pozwolenia lub otwarcia przez niego nieodwołalnej akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy,

b) konosamentu lub, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozu drogą lądową lub powietrzną wystawionego na posiadacza pozwolenia i obejmującego odnośne zwierzęta,

c) dokumentu poświadczającego, że towar został zgłoszony o dopuszczenie do swobodnego obrotu, z zaznaczeniem nazwiska lub nazwy i adresu posiadacza jako odbiorcy.

Artykuł 8

Przywiezione zwierzęta kwalifikują się do zwolnienia z opłat celnych zgodnie z art. 1, na podstawie świadectwa przewozowego EUR.1 wydanego przez kraj wywozu zgodnie z Protokołem 4 załączonym do Układu Europejskiego z Bułgarią lub deklaracji na fakturze sporządzonej przez eksportera zgodnie z tym Protokołem.

Artykuł 9

Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, obowiązują rozporządzenia (WE) nr 1445/95 i (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosowane jest od dnia 1 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Faks WE: (32 2) 292 17 34

E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) 1217/2005

Zlecenie nr: ...

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

DG AGRI D.2 – WPROWADZANIE ŚRODKÓW RYNKOWYCH

WNIOSEK O UPRAWNIENIA DO PRZYWOZU

Data: Okres kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwisko lub nazwa i adres)	Ilość (sztuk)
Razem		

Państwo Członkowskie: Faks:

Tel.:

E-mail:

⁽¹⁾ Numeracja ciągła.⁽²⁾ Oznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit drugi.

ZAŁĄCZNIK II

Wpisy, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Reglamento (CE) n° 1217/2005
 - w jęz. czeskim: Nařízení (ES) č. 1217/2005
 - w jęz. duńskim: Forordning (EF) nr. 1217/2005
 - w jęz. niemieckim: Verordnung (EG) Nr. 1217/2005
 - w jęz. estońskim: Määrus (EÜ) nr 1217/2005
 - w jęz. greckim: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1217/2005
 - w jęz. angielskim: Regulation (EC) No 1217/2005
 - w jęz. francuskim: Règlement (CE) n° 1217/2005
 - w jęz. włoskim: Regolamento (CE) n. 1217/2005
 - w jęz. łotewskim: Regula (EK) Nr. 1217/2005
 - w jęz. litewskim: Reglamentas (EB) Nr. 1217/2005
 - w jęz. węgierskim: 1217/2005/EK rendelet
 - w jęz. niderlandzkim: Verordening (EG) nr. 1217/2005
 - w jęz. polskim: Rozporządzenie (WE) nr 1217/2005
 - w jęz. portugalskim: Regulamento (CE) n.º 1217/2005
 - w jęz. słowackim: Nariadenie (ES) č. 1217/2005
 - w jęz. słoweńskim: Uredba (ES) št. 1217/2005
 - w jęz. fińskim: Asetus (EY) N:o 1217/2005
 - w jęz. szwedzkim: Förordning (EG) nr 1217/2005
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1218/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania, przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1182/2005, kontyngentu taryfowego na przywóz żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzącego ze Szwajcarii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

towaru jest minimalnym wymogiem, aby transakcja była uważana za rzeczywistą i opłacalną.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowy i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. przyjmujące autonomiczne i przejściowe środki w celu otwarcia wspólnotowego kontyngentu taryfowego na przywóz bydła żywego pochodzącego ze Szwajcarii ⁽²⁾ przewiduje ustanowienie wspólnotowego bezcłowego kontyngentu taryfowego na zasadzie autonomicznej i przejściowej na okres od daty wejścia w życie tego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2005 r. na przywóz 2 300 sztuk żywego bydła o wadze przekraczającej 160 kg i pochodzących ze Szwajcarii.
- (2) W celu przydziału kontyngentu taryfowego i biorąc pod uwagę produkty nim objęte, uznaje się za właściwe zastosowanie metody jednoczesnego rozpatrywania, o której mowa w art. 32 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
- (3) Do korzystania z tych kontyngentów kwalifikuje się żywe zwierzęta, które muszą pochodzić ze Szwajcarii, zgodnie z zasadami określonymi w art. 4 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi ⁽³⁾ (dalej zwanej „Umową”).
- (4) W celu zapobiegania spekulacji, ilości dostępne w ramach kontyngentu powinny być udostępnione podmiotom gospodarczym, które są w stanie wykazać, że faktycznie zajmują się handlem z krajami trzecimi na znaczną skalę. Mając to na uwadze oraz dla zapewnienia skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu co najmniej 50 sztuk zwierząt w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r., zważywszy na fakt, że przesyłkę 50 zwierząt można uznać za zwykły ładunek. Z doświadczenia wynika, że zakup pojedynczej partii

- (5) W celu umożliwienia weryfikacji tych kryteriów, wnioski należy składać w Państwie Członkowskim, w którym dany importer jest wpisany do rejestru VAT.
- (6) W celu zapobiegania spekulacji, należy odmówić dostępu do kontyngentu importerom nie zajmującym się już handlem żywym bydłem w dniu 1 stycznia 2005 r. Ponadto należy ustalić kwotę zabezpieczenia z tytułu praw do przywozu, pozwolenia nie powinny podlegać przeniesieniu oraz pozwolenia na przywóz powinny być wydawane podmiotom gospodarczym wyłącznie w odniesieniu do ilości, na które zostały im przyznane prawa do przywozu.
- (7) W celu zapewnienia bardziej wyrównanego dostępu do kontyngentu, przy jednoczesnym utrzymaniu opłacalnej z punktu widzenia handlowego liczby zwierząt przypadających na jeden wniosek, należy ustalić górny i dolny limit w odniesieniu do liczby zwierząt objętych każdym wnioskiem.
- (8) Należy ustalić, że prawa do przywozu są przydzielane po upływie okresu rozpatrzenia oraz, gdzie właściwe, z zastosowaniem ustalonego współczynnika redukcji, wyrażonego w procentach.
- (9) Zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 ustaleniami tymi powinno się zarządzać z wykorzystaniem pozwoleń na przywóz. W tym celu należy ustanowić zasady składania wniosków oraz zakres informacji podawanych we wnioskach i w pozwoleniach, w miarę potrzeby, jako uzupełnienie lub na zasadzie odstępstwa od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowy i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 22.7.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, str. 132.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1741/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 17).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

- (10) Aby zobowiązać podmioty gospodarcze do ubiegania się o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do wszystkich przyznanych praw do przywozu, należy ustanowić, że w wypadku zabezpieczenia z tytułu praw do przywozu, taki wniosek powinien stanowić podstawowy wymóg w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽¹⁾.
- (11) Z doświadczenia wynika, że właściwe zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz pozwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien czynnie uczestniczyć w zakupie, transporcie i przywozie zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić zasadniczy wymóg w odniesieniu do zabezpieczenia pozwoleń.
- (12) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kontyngentu, tolerancja, o której mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie powinna mieć zastosowania.
- (13) W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania zarządzania kwotą należy przewidzieć, że niniejsze rozporządzenie stosuje się z dniem wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1182/2005.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się wspólnotowy bezcłowy kontyngent taryfowy, na zasadzie autonomicznej i przejściowej, na okres od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2005 r. na przywóz 2 300 sztuk każdego żywego bydła pochodzącego ze Szwajcarii, o wadze powyżej 160 kg, objętego kodami CN 0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 lub 0102 90 79.

Kontyngentowi taryfowemu nadaje się numer zlecenia 09.4203.

2. W odniesieniu do produktów wymienionych w ust. 1 stosuje się reguły pochodzenia przewidziane w art. 4 Umowy.

Artykuł 2

1. Do korzystania z kontyngentu przewidzianego w art. 1 kwalifikują się osoby fizyczne lub prawne, które w momencie składania wniosku o pozwolenie na przywóz udowodnią w stopniu wystarczającym dla właściwych władz odnośnego Państwa Członkowskiego, że dokonały przywozu co najmniej

50 sztuk zwierząt objętych kodami CN 0102 10 i 0102 90 w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r.

Wnioskodawcy muszą być wpisani do krajowego rejestru płatników VAT.

2. Dowód przywozu stanowi wyłącznie dokument celny dopuszczenia do swobodnego obrotu, podpisany przez władze celne i zawierający odniesienie do zainteresowanego wnioskodawcy jako odbiorcy.

Państwa Członkowskie mogą przyjmować kopie powyższych dokumentów, o których mowa w pierwszym akapicie, których zgodność z oryginałem potwierdziły właściwe władze. W przypadku przyjmowania takich kopii, Państwa Członkowskie powiadamiają o tym fakcie w odniesieniu do każdego z odnośnych wnioskodawców w ramach komunikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

3. Podmioty gospodarcze, które w dniu 1 stycznia 2005 r. zaprzestały działalności handlowej z krajami trzecimi w sektorze wołowiny i cielęciny, nie kwalifikują się do przyznania kontyngentu.

4. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako podstawę do składania wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu można przedstawiać jedynie w tym Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany dla celów podatku VAT.

2. Wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu muszą obejmować co najmniej 50 sztuk zwierząt i nie mogą obejmować więcej niż 5 % całkowitej ilości dostępnej do wykorzystania.

W przypadkach, w których wnioski przewyższają procent określony w pierwszym akapicie, nadwyżka nie jest rozpatrywana.

3. Wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu składa się do godz. 13:00 czasu brukselskiego, 10 dnia roboczego następującego po dniu opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Każdy wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek w odniesieniu do kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1. Jeżeli ten sam wnioskodawca składa więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski przez niego złożone uznaje się za niespełniające warunków przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

5. Po weryfikacji przedstawionych dokumentów Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do 10 dnia roboczego od ostatecznego terminu składania wniosków, listę wnioskodawców i ich adresy oraz ilości, o które wnioskują.

Wszystkie zawiadomienia, w tym również wnioski puste, są przekazywane za pośrednictwem faksu lub poczty elektronicznej z wykorzystaniem formularza wzorcowego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w przypadkach, w których wnioski zostały rzeczywiście złożone.

Artykuł 4

1. Po zawiadomieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, Komisja decyduje możliwie jak najszybciej, w jakim zakresie możliwa jest realizacja wniosków.

2. Jeśli ilości objęte wnioskami, o których mowa w art. 3, przekraczają dostępne ilości, Komisja jednorazowo ustala jednolity współczynnik redukcji, który stosuje się do wnioskowanych ilości.

W przypadkach, w których zastosowanie współczynnika redukcji, o którym mowa w pierwszym akapicie, daje wynik poniżej 50 sztuk na wniosek, dostępna ilość będzie przyznana przez odnośne Państwo Członkowskie w drodze losowania uprawnień do przywozu obejmujących 50 sztuk bydła. Jeżeli pozostała ilość jest mniejsza niż 50 sztuk, przyznaje się jednorazowe uprawnienie do przywozu tej ilości.

Artykuł 5

1. Zabezpieczenie odnoszące się do uprawnienia do przywozu wynosi 3 EUR od sztuki bydła. Musi być ono złożone właściwej władzy wraz z wnioskiem o przyznanie pozwolenia na przywóz.

2. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz muszą być sporządzone w odniesieniu do przydzielonej ilości. Ten obowiązek stanowi podstawowy wymóg w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

3. Jeżeli zastosowanie współczynnika redukcji, o którym mowa w art. 4 ust. 2, spowoduje zmniejszenie liczby przydzielonych uprawnień do przywozu w stosunku do wnioskowanych, złożone zabezpieczenie zostanie bezzwłocznie zwolnione w proporcjonalnej części.

Artykuł 6

1. Przywóz przyznaných ilości odbywa się za okazaniem co najmniej jednego pozwolenia na przywóz.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być składane tylko w tym Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca złożył wniosek o uprawnienie do przywozu i je uzyskał w ramach kontyngentu.

Każde wystawienie pozwolenia na przywóz powoduje odpowiednie zmniejszenie puli uzyskanych uprawnień do przywozu.

3. Pozwolenie na przywóz wydaje się na wniosek i wystawia na nazwę podmiotu gospodarczego, który otrzymał uprawnienie do przywozu.

4. Wnioski o pozwolenia na przywóz i pozwolenia zawierają następujące informacje:

a) w polu 8, kraj pochodzenia;

b) w polu 16, co najmniej jeden spośród następujących kodów CN:

0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61, 0102 90 69, 0102 90 71 lub 0102 90 79;

c) w polu 20, numer zlecenia kontyngentu (09.4203) oraz przynajmniej jeden z zapisów wymienionych w załączniku II.

Pozwolenia nakładają obowiązek przywozu z krajów wymienionych w polu 8.

Artykuł 7

1. Nie naruszając przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia na przywóz wystawione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie podlegają przeniesieniu i nadają prawa w odniesieniu do kontyngentów taryfowych wyłącznie jeżeli są wystawione na tę samą nazwę lub nazwisko oraz na ten sam adres, które widnieją jako dane odbiorcy w towarzyszących deklaracjach celnych dopuszczających do wolnego obrotu.

2. Żadne pozwolenie na przywóz nie jest ważne po dniu 31 grudnia 2005 r.

3. Zabezpieczenie odnoszące się do pozwolenia na przywóz wynosi 20 EUR od sztuki bydła i jest wnoszone przez wnioskodawcę wraz ze złożeniem wniosku o przyznanie pozwolenia.

4. Wydane zezwolenia są ważne na terytorium całej Wspólnoty.

5. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, od wszelkich ilości przywiezionych ponad ilość wskazaną w pozwoleniu na przywóz pobiera się pełne cło wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej obowiązujące w dniu przyjęcia deklaracji celnej o dopuszczeniu do wolnego obrotu.

6. Nie naruszając przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zabezpieczenie nie zostanie zwolnione do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz pozwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu zwierząt. Takie dowody zawierają co najmniej:

- a) oryginał lub potwierdzoną kopię faktury wystawionej na posiadacza pozwolenia przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w kraju trzecim wywozu, jak również dowód zapłaty wniesionej przez posiadacza pozwolenia lub otwarcia przez niego akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;
- b) dokument przewozowy, wystawiony na posiadacza pozwolenia na odnośne zwierzęta,

- c) dokumentu poświadczającego, że towar został zgłoszony o dopuszczenie do swobodnego obrotu, z zaznaczeniem nazwiska lub nazwy i adresu posiadacza jako odbiorcy.

Artykuł 8

Rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1445/95 mają zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1182/2005.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Faks WE: (32 2) 292 17 34

E-mail: AGRI-IMP-BOVINE@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1218/2005

Zlecenie nr: 09.4203

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

DG AGRI D.2 – WDRAŻANIE ŚRODKÓW RYNKOWYCH

WNIOSEK O PRYZNANIE UPRAWNIEŃ DO PRZYWOZU

Data: Okres obowiązywania kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwisko i adres)	Ilość (sztuki)
Ogółem		

Państwo Członkowskie Faks:

Telefon:

E-mail:

⁽¹⁾ Kolejne numery.⁽²⁾ Należy zaznaczyć gwiazdką, jeżeli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit drugi.

ZAŁĄCZNIK II

Zapisy, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. c)

- *po hiszpańsku:* Reglamento (CE) n° 1218/2005
 - *po czesku:* Nařízení (ES) č. 1218/2005
 - *po duńsku:* Forordning (EF) nr. 1218/2005
 - *po niemiecku:* Verordnung (EG) Nr. 1218/2005
 - *po estońsku:* Määrus (EÜ) nr 1218/2005
 - *po grecku:* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1218/2005
 - *po angielsku:* Regulation (EC) No 1218/2005
 - *po francusku:* Règlement (CE) n° 1218/2005
 - *po włosku:* Regolamento (CE) n. 1218/2005
 - *po łotewsku:* Regula (EK) Nr. 1218/2005
 - *po litewsku:* Reglamentas (EB) Nr. 1218/2005
 - *po węgiersku:* 1218/2005/EK rendelet
 - *po niderlandzku:* Verordening (EG) nr. 1218/2005
 - *po polsku:* Rozporządzenie (WE) nr 1218/2005
 - *po portugalsku:* Regulamento (CE) n.º 1218/2005
 - *po słowacku:* Nariadenie (ES) č. 1218/2005
 - *po słoweńsku:* Uredba (ES) št. 1218/2005
 - *po fińsku:* Asetus (EY) N:o 1218/2005
 - *po szwedzku:* Förordning (EG) nr 1218/2005
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1219/2005

z dnia 28 lipca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

okres obowiązywania tej zmiany do końca roku gospodarczego 2006/2007.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 i 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W ramach programu pomocy dotyczącego moszczu wykorzystywanego do wzbogacania win, art. 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000⁽²⁾, przewiduje odstępstwo dla moszczu pochodzącego z innych stref uprawy winorośli niż strefa C III, które przestaje obowiązywać z końcem roku gospodarczego 2004/2005. W oczekiwaniu na głębsze zmiany tego programu pomocy w ramach przewidzianej reformy wspólnej organizacji rynku wina, należy przedłużyć okres obowiązywania tego odstępstwa do końca roku gospodarczego 2006/2007.

(2) Artykuły 45, 59 i 61 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 określają niektóre terminy związane z destylacją produktów ubocznych pochodzących z produkcji wina. Mając na uwadze bardzo duże zbiory w roku gospodarczym 2004/2005, w niektórych Państwach Członkowskich powstały trudności praktyczne dotyczące zakończenia tej destylacji w przewidzianych terminach. Konieczna okazuje się zatem zmiana tych terminów.

(3) Artykuł 52 rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 przewiduje odstępstwo od systemu destylacji w odniesieniu do win wyprodukowanych z winogron, które zostały sklasyfikowane jednocześnie jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany przeznaczone do produkcji wódki destylowanej z wina posiadającej nazwę pochodzenia, w odniesieniu do lat gospodarczych 2001/2002 do 2004/2005. W oczekiwaniu na głębsze zmiany tego systemu pomocy w ramach przewidzianej reformy wspólnej organizacji rynku wina, należy przedłużyć

(4) Artykuł 63a rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 dotyczący destylacji wina do produkcji alkoholu spożywczego określa procentową wartość produkcji, która może być przedmiotem destylacji dokonywanej przez producentów. Niezbędne jest określenie tej wartości procentowej na rok gospodarczy 2005/2006.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1623/2000.

(6) Ponieważ następny rok winiarski rozpoczyna się dnia 1 sierpnia 2005 r., niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie również od tego dnia.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 13 ust. 1 akapit drugi słowa „w latach winiarskich 2003/2004 do 2004/2005” zastępuje się słowami „w latach winiarskich 2003/2004 do 2006/2007”.

2) Do art. 45 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 zmienia się określoną w akapicie pierwszym datę na dzień 31 sierpnia następnego roku gospodarczego.”.

(¹) Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

(²) Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 616/2005 (Dz.U. L 103 z 22.4.2005, str. 15).

3) W art. 52 ust. 1 akapit czwarty słowa „w latach winiarskich 2001/2002 do 2004/2005” zastępuje się słowami „w latach winiarskich 2001/2002 do 2006/2007”.

4) Do art. 59 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 zmienia się określoną we wspomnianym akapicie datę na dzień 15 września następnego roku gospodarczego.”.

5) Do art. 61 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednak w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 zmienia się określoną w akapicie pierwszym datę na dzień 15 września następnego roku gospodarczego.”.

6) W art. 63a ust. 2 akapit pierwszy ostatnie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„W latach gospodarczych 2004/2005 i 2005/2006 tę wartość procentową ustala się na 25 %”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1220/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1279/98 w odniesieniu do niektórych kontyngentów taryfowych na produkty z wołowiny i cielęciny pochodzące z Bułgarii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 2003/286/WE z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie zawarcia Protokołu dostosowującego aspekty handlowe Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Bułgarii z drugiej strony, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między Stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽²⁾ przewiduje koncesje w odniesieniu do przywozu wołowiny oraz cielęciny w ramach kontyngentów taryfowych otwartych na mocy tego Układu.

(2) Przepisy wykonawcze do tych kontyngentów taryfowych zostały przyjęte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1279/98 z dnia 19 czerwca 1998 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych na wołowinę i cielęcinę, przewidzianych w decyzjach Rady (WE) nr 2003/286/WE i 2003/18/WE dla Bułgarii oraz Rumunii⁽³⁾.

(3) Decyzja Rady i Komisji 2005/430/WE z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie zawarcia Protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką

Bułgarii z drugiej strony, celem uwzględnienia przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽⁴⁾ przewiduje dodatkowe koncesje w odniesieniu do produktów z wołowiny i cielęciny.

(4) Należy przyjąć środki konieczne do otwarcia koncesji dotyczących produktów z wołowiny i cielęciny oraz odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1279/98.

(5) Ponadto art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1279/98 stanowi, że wnioski o pozwolenia można składać wyłącznie w ciągu pierwszych 10 dni każdego z okresów określonych w art. 2 rozporządzenia. Na okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. należy odstąpić od tego przepisu ze względu na datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1279/98 wnioski o pozwolenia na przywóz na okres od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2005 r. są składane w ciągu pierwszych 10 dni roboczych po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, do godziny 13:00 czasu środkowoeuropejskiego dziesiątego dnia roboczego.

2. Wnioski o pozwolenia złożone w ciągu pierwszych 10 dni lipca 2005 r. zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1279/98 są traktowane jak wnioski, o których mowa w ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 20.6.1998, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 155 z 17.6.2005, str. 1.

3. Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1279/98 zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Koncesje mające zastosowanie do przywozu do Wspólnoty niektórych produktów pochodzących z niektórych krajów

(KNU = stawka celna wg klauzuli najwyższego uprzywilejowania)

Kraj pochodzenia	Nr seryjny	Kod CN	Opis	Stosowana stawka celna (% KNU)	Roczna ilość od dnia 1 lipca 2003 r. (w tonach)	Roczny wzrost od dnia 1 lipca 2004 r. (w tonach)
Rumunia	09.4753	0201 0202	Mięso z bydła świeże, chłodzone lub mrożone	Zwolnione	4 000	0
	09.4765	0206 10 95	Jadalna przepona gruba i przepona cienka z bydła świeża lub chłodzona	Zwolnione	100	0
		0206 29 91	Jadalna przepona gruba i przepona cienka z bydła mrożona			
		0210 20 0210 99 51	Mięso z bydła solone, w solance, suszone lub wędzone Przepona gruba i przepona cienka z bydła			
09.4768	1602 50	Mięso z bydła świeże, chłodzone lub mrożone	Zwolnione	500	0	

Kraj pochodzenia	Nr seryjny	Kod CN	Opis	Stosowana stawka celna (% KNU)	Roczna ilość od dnia 1 lipca 2005 r. (w tonach)	Roczny wzrost od dnia 1 lipca 2006 r. (w tonach)
Bułgaria	09.4651	0201 0202	Mięso z bydła świeże, chłodzone lub mrożone	Zwolnione	2 500	0
	09.4784	1602 50	Mięso lub podroby przetworzone lub konserwowane z bydła	Zwolnione	660	60

ZAŁĄCZNIK II

Faks WE (32 2) 292 17 34

E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1279/98

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

DG AGRI D.2 – WPROWADZANIE ŚRODKÓW RYNKOWYCH

WNIOSEK O UPRAWNIENIA DO PRZYWOZU

Data: Okres kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Kraj pochodzenia	Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾	Wnioskodawca (nazwisko lub nazwa i adres)	Ilość (w tonach)	Kod(y) CN
Razem				

Państwo Członkowskie: Faks:

Tel.:

E-mail:

⁽¹⁾ Numeracja ciągła."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1221/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

konkretnych stawek na wcześniejsze ustalenie refundacji dotyczących tych produktów powinno umożliwić osiągnięcie tych dwóch celów.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 15 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że różnice między cenami produktów objętych art. 1 lit. a), b), c), d), e) i g) tego rozporządzenia na światowym rynku a cenami we Wspólnocie mogą być pokryte refundacją wywozową.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, w stosunku do których ustala się stawkę refundacji, którą stosuje się dla tych produktów wywożonych jako towary objęte załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

(3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji na 100 kilogramów danych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.

(4) Jednakże w przypadku niektórych przetworów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu istnieje niebezpieczeństwo naruszenia podjętych zobowiązań dotyczących wcześniejszego ustalania wysokich stawek refundacji. Dlatego konieczne jest podjęcie stosownych środków ostrożności, aby zapobiec takiemu niebezpieczeństwu nie wykluczając przy tym zawierania długoterminowych kontraktów. Ustanowienie

(5) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 przewiduje, że przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić w stosownych przypadkach refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji rynku danego produktu w odniesieniu do produktów podstawowych objętych załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 lub do produktów powiązanych.

(6) Artykuł 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje wypłatę pomocy w odniesieniu do mleka odłuszczonego przetworzonego na kazeinę wyprodukowanego na terenie Wspólnoty, pod warunkiem że wymienione mleko i wyprodukowana z niego kazeina spełniają odpowiednie standardy.

(7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po cenach obniżonych oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych ⁽³⁾ przewiduje, że masło i śmietana po obniżonych cenach powinny być udostępnione dla przemysłu produkującego niektóre towary.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji obowiązujące w odniesieniu do produktów podstawowych objętych załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 oraz wywożonych jako towary objęte załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 29 lipca 2005 r. w odniesieniu do niektórych produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis	Stawka refundacji	
		W przypadku wcześniejszego wyznaczenia refundacji	W innych przypadkach
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu do 1,5 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 2):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 3501;	—	—
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	12,00	12,00
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu równej 26 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 3):		
	a) w przypadku wywozu produktów podobnych do PG 3, zawierających masło po obniżonej cenie bądź śmietanę, uzyskane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2571/97;	20,29	20,29
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	52,10	52,10
ex 0405 10	Masło o wagowej zawartości tłuszczu równej 82 % (PG 6):		
	a) w przypadku wywozu towarów, zawierających masło po obniżonej cenie lub śmietanę, które zostały wyprodukowane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2571/97;	36,00	36,00
	b) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 2106 90 98 o wagowej zawartości tłuszczu mleka przekraczającej 40 %	99,25	99,25
	c) w przypadku wywozu pozostałych towarów.	92,00	92,00

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1222/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń na rynku światowym a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji stosowaną w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/92 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.

- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG⁽⁴⁾, niezbędne jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji wywozowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93⁽⁵⁾, dla rozpatrywanych produktów podstawowych, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak, Protokół 19 do Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne w celu ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Konieczne jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1584/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący Komisji

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od 29 lipca 2005 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem i do traktatu (*)

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenvica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenvica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	2,907	2,907
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	1,781	1,781
	– – w innych przypadkach	3,807	3,807
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ :		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	1,955	1,955
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	1,336	1,336
	– – w innych przypadkach	2,855	2,855
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	1,781	1,781
	– inne (w tym nieprzetworzone)	3,807	3,807
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	2,340	2,423
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	1,781	1,781
	– w innych przypadkach	3,807	3,807

(*) Stawki określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii od dnia 1 października 2004 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu od dnia 1 lutego 2005 r.

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłozarnisty	—	—
	– średniozarnisty	—	—
	– długozarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

⁽¹⁾ W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.

⁽²⁾ Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.

⁽³⁾ Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

⁽⁴⁾ W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozy i fruktozy, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1223/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 lit. a) oraz ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 27 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a), c), d), f), g) i h) tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku V do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji ustala się co miesiąc na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.
- (4) Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, że refundacja wywozowa do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca

zująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

- (5) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (6) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 ust. 1 oraz ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 i wywożonych jako towary wymienione w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 987/2005 (Dz.U. L 167 z 29.6.2005, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 29 lipca 2005 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	35,31	35,31

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1224/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 różnica między cenami w handlu międzynarodowym produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe w ramach ograniczeń wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

(2) Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 refundacje do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia, wywiezionych w stanie naturalnym, powinny zostać ustalone, uwzględniając:

— sytuację rynkową i tendencje rozwoju na rynku wspólnotowym, w odniesieniu do ceny i dostępności mleka i przetworów mlecznych oraz, w handlu międzynarodowym, w odniesieniu do cen mleka i przetworów mlecznych,

— najbardziej korzystne koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu z rynków Wspólnoty do portów lub innych miejsc wywozu ze Wspólnoty, jak również koszty wysyłki do krajów przeznaczenia,

— cele wspólnej organizacji rynków mleka i przetworów mlecznych, które obejmują zapewnienie zrównoważonej sytuacji i naturalnego rozwoju cen i handlu,

— ograniczenia wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu,

— potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty,

— aspekt ekonomiczny przewidywanych wywozów.

(3) Zgodnie z art. 31 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 ceny we Wspólnocie ustalane są z uwzględnieniem obecnych cen, które są najkorzyst-

niejsze w odniesieniu do wywozu, a ceny w handlu międzynarodowym ustalane są z uwzględnieniem w szczególności:

a) cen na rynkach krajów trzecich;

b) najkorzystniejszych cen w krajach trzecich docelowych, dla przywozu pochodzącego z kraju trzeciego;

c) cen producenta odnotowanych w eksportujących krajach trzecich, biorąc pod uwagę, gdzie to stosowne, subsydia przyznawane przez te kraje;

d) ceny oferowane na bazie franco granica.

(4) Według art. 31 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od miejsca przeznaczenia.

(5) Artykuł 31 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że lista produktów, do których udziela się refundacji wywozowej, i wysokość tej refundacji są ustalane nie rzadziej niż raz na cztery tygodnie. Wysokość refundacji może jednak być utrzymana na tym samym poziomie przez ponad cztery tygodnie.

(6) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 174/1999 z dnia 26 stycznia 1999 r. ustanawiającego specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾, refundacja przyznana na przetwory mleczne z dodatkiem cukru odpowiada sumie dwóch składników; celem pierwszego jest uwzględnienie ilości produktu mlecznego, wyliczany jest on przez pomnożenie podstawowej stawki refundacji przez zawartość produktu mlecznego w całym produkcie; celem drugiego jest uwzględnienie ilości dodanej sacharozy, wyliczany jest on przez pomnożenie zawartości sacharozy w całym produkcie przez podstawową stawkę refundacji obowiązującą w dniu wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽³⁾. Niemniej jednak ten ostatni składnik jest uwzględniany, wyłącznie w przypadku gdy sacharoza dodana do produktu została wytworzona z cukru z buraków lub trzciny ze zbiorów pochodzących z obszaru Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie mostatnio zmienne rozporządzenie Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8. Rozporządzenie mostatnio zmienne rozporządzenie Komisji (WE) nr 558/2005 (Dz.U. L 94 z 13.4.2005, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie mostatnio zmienne rozporządzenie Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

- (7) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 896/84 ⁽¹⁾, przewiduje uzupełniające przepisy w odniesieniu do przyznawania refundacji w trakcie przechodzenia z jednego roku gospodarczego na drugi. Te postanowienia przewidują możliwość zróżnicowania refundacji w zależności od daty wytworzenia przetworów.
- (8) W celu wyliczenia wysokości refundacji do serów topionych należy przewidzieć, że w przypadku gdy została dodana kazeina i/lub kazeiniany, nie należy uwzględniać tej ilości.
- (9) Określając produkty i miejsca przeznaczenia kwalifikujące się do refundacji, należy wziąć pod uwagę, iż z jednej strony, konkurencyjna pozycja niektórych produktów Wspólnoty nie uzasadnia pobudzania ich wywozu, a z drugiej, że geograficzna bliskość niektórych terytoriów może stwarzać ryzyko zakłóceń w handlu i nadużyć.
- (10) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji rynkowej na rynku mleka i przetworów mlecznych, a w szczegól-

ności do cen tych przetworów we Wspólnocie i na rynku światowym prowadzi do ustalenia refundacji do tych przetworów w wysokości określonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, do produktów wywożonych w stanie naturalnym ustalone są w wysokości określonej w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 1.4.1984, str. 71. Rozporządzenie mostatnio zmienione rozporządzenie (EWG) nr 222/88 (Dz.U. L 28 z 1.2.1988, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 lipca 2005 r. ustanawiającego refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0401 30 31 9100	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 11 9500	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	13,20		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	18,86		L02	EUR/100 kg	38,08
0401 30 31 9400	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 11 9900	A01	EUR/100 kg	48,89
	L02	EUR/100 kg	20,62		L01	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	29,47		068	EUR/100 kg	—
0401 30 31 9700	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 17 9000	L02	EUR/100 kg	40,58
	L02	EUR/100 kg	22,75		A01	EUR/100 kg	52,10
	A01	EUR/100 kg	32,49		L01	EUR/100 kg	—
0401 30 39 9100	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 19 9300	068	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	13,20		L02	EUR/100 kg	9,94
	A01	EUR/100 kg	18,86		A01	EUR/100 kg	12,00
0401 30 39 9400	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 19 9500	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	20,62		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	29,47		L02	EUR/100 kg	36,50
0401 30 39 9700	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 19 9900	A01	EUR/100 kg	46,83
	L02	EUR/100 kg	22,75		L01	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	32,49		068	EUR/100 kg	—
0401 30 91 9100	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 19 9900	L02	EUR/100 kg	38,08
	L02	EUR/100 kg	25,92		A01	EUR/100 kg	48,89
	A01	EUR/100 kg	37,04		L01	EUR/100 kg	—
0401 30 99 9100	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 91 9100	068	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	25,92		L02	EUR/100 kg	40,58
	A01	EUR/100 kg	37,04		A01	EUR/100 kg	52,10
0401 30 99 9500	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 91 9100	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	38,10		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,43		L02	EUR/100 kg	40,84
0402 10 11 9000	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 91 9200	A01	EUR/100 kg	52,41
	068	EUR/100 kg	—		L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	9,94		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	12,00		L02	EUR/100 kg	41,08
0402 10 19 9000	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 91 9350	A01	EUR/100 kg	52,74
	068	EUR/100 kg	—		L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	9,94		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	12,00		L02	EUR/100 kg	41,51
0402 10 91 9000	L01	EUR/kg	—	0402 21 91 9500	A01	EUR/100 kg	53,27
	068	EUR/kg	—		L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/kg	0,0994		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,1200		L02	EUR/100 kg	44,60
0402 10 99 9000	L01	EUR/kg	—	0402 21 99 9100	A01	EUR/100 kg	57,25
	068	EUR/kg	—		L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/kg	0,0994		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,1200		L02	EUR/100 kg	40,84
0402 21 11 9200	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 99 9200	A01	EUR/100 kg	52,41
	068	EUR/100 kg	—		L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	9,94		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	12,00		L02	EUR/100 kg	41,08
0402 21 11 9300	L01	EUR/100 kg	—	0402 21 99 9300	A01	EUR/100 kg	52,74
	068	EUR/100 kg	—		L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	36,50		068	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	46,83		L02	EUR/100 kg	41,51
					A01	EUR/100 kg	53,27

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0402 21 99 9400	L01	EUR/100 kg	—	0402 91 31 9300	L01	EUR/100 kg	—
	068	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	4,877
	L02	EUR/100 kg	43,80		A01	EUR/100 kg	6,967
	A01	EUR/100 kg	56,23		0402 91 39 9300	L01	EUR/100 kg
0402 21 99 9500	L01	EUR/100 kg	—	L02		EUR/100 kg	4,877
	068	EUR/100 kg	—	A01		EUR/100 kg	6,967
	L02	EUR/100 kg	44,60	0402 91 99 9000	L01	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	57,25	L02		EUR/100 kg	15,93	
0402 21 99 9600	L01	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	22,76
	068	EUR/100 kg	—	0402 99 11 9350	L01	EUR/kg	—
	L02	EUR/100 kg	47,75		L02	EUR/kg	0,1055
	A01	EUR/100 kg	61,29		A01	EUR/kg	0,1508
0402 21 99 9700	L01	EUR/100 kg	—		0402 99 19 9350	L01	EUR/kg
	068	EUR/100 kg	—	L02		EUR/kg	0,1055
	L02	EUR/100 kg	49,52	A01		EUR/kg	0,1508
	A01	EUR/100 kg	63,59	0402 99 31 9150		L01	EUR/kg
0402 21 99 9900	L01	EUR/100 kg	—		L02	EUR/kg	0,1095
	068	EUR/100 kg	—		A01	EUR/kg	0,1565
	L02	EUR/100 kg	51,59	0402 99 31 9300	L01	EUR/kg	—
A01	EUR/100 kg	66,22	L02		EUR/kg	0,0953	
0402 29 15 9200	L01	EUR/kg	—		A01	EUR/kg	0,1362
	L02	EUR/kg	0,0994	0402 99 39 9150	L01	EUR/kg	—
	A01	EUR/kg	0,1200		L02	EUR/kg	0,1095
	0402 29 15 9300	L01	EUR/kg		—	A01	EUR/kg
L02		EUR/kg	0,3650		0403 90 11 9000	L01	EUR/100 kg
A01		EUR/kg	0,4683	L02		EUR/100 kg	9,81
0402 29 15 9500	L01	EUR/kg	—	A01		EUR/100 kg	11,83
	L02	EUR/kg	0,3808	0403 90 13 9200	L01	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,4889		L02	EUR/100 kg	9,81
0402 29 15 9900	L01	EUR/kg	—		A01	EUR/100 kg	11,83
	L02	EUR/kg	0,4058	0403 90 13 9300	L01	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,5210		L02	EUR/100 kg	36,16
	0402 29 19 9300	L01	EUR/kg		—	A01	EUR/100 kg
L02		EUR/kg	0,3650		0403 90 13 9500	L01	EUR/100 kg
A01		EUR/kg	0,4683	L02		EUR/100 kg	37,75
0402 29 19 9500	L01	EUR/kg	—	A01		EUR/100 kg	48,45
	L02	EUR/kg	0,3808	0403 90 13 9900	L01	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,4889		L02	EUR/100 kg	40,23
	0402 29 19 9900	L01	EUR/kg		—	A01	EUR/100 kg
L02		EUR/kg	0,4058		0403 90 19 9000	L01	EUR/100 kg
A01		EUR/kg	0,5210	L02		EUR/100 kg	40,47
0402 29 91 9000	L01	EUR/kg	—	A01		EUR/100 kg	51,95
	L02	EUR/kg	0,4084	0403 90 33 9400	L01	EUR/kg	—
	A01	EUR/kg	0,5241		L02	EUR/kg	0,3616
	0402 29 99 9100	L01	EUR/kg		—	A01	EUR/kg
L02		EUR/kg	0,4084		0403 90 33 9900	L01	EUR/kg
A01		EUR/kg	0,5241	L02		EUR/kg	0,4023
0402 29 99 9500	L01	EUR/kg	—	A01		EUR/kg	0,5163
	L02	EUR/kg	0,4380	0403 90 59 9310	L01	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,5623		L02	EUR/100 kg	13,20
0402 91 11 9370	L01	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	18,86
	L02	EUR/100 kg	4,127	0403 90 59 9340	L01	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	5,895		L02	EUR/100 kg	19,32
	0402 91 19 9370	L01	EUR/100 kg		—	A01	EUR/100 kg
L02		EUR/100 kg	4,127		0403 90 59 9370	L01	EUR/100 kg
A01		EUR/100 kg	5,895	L02		EUR/100 kg	19,32
			A01	EUR/100 kg		27,59	

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0403 90 59 9510	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 19 9500	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	19,32		L02	EUR/100 kg	66,57
	A01	EUR/100 kg	27,59		A01	EUR/100 kg	89,76
0404 90 21 9120	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 19 9700	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	8,48		L02	EUR/100 kg	68,24
	A01	EUR/100 kg	10,23		A01	EUR/100 kg	92,00
0404 90 21 9160	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 30 9100	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	9,94		L02	EUR/100 kg	66,57
	A01	EUR/100 kg	12,00		A01	EUR/100 kg	89,76
0404 90 23 9120	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 30 9300	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	9,94		L02	EUR/100 kg	68,24
	A01	EUR/100 kg	12,00		A01	EUR/100 kg	92,00
0404 90 23 9130	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 30 9700	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	36,50		L02	EUR/100 kg	68,24
	A01	EUR/100 kg	46,83		A01	EUR/100 kg	92,00
0404 90 23 9140	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 50 9300	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	38,08		L02	EUR/100 kg	68,24
	A01	EUR/100 kg	48,89		A01	EUR/100 kg	92,00
0404 90 23 9150	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 50 9500	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	40,58		L02	EUR/100 kg	66,57
	A01	EUR/100 kg	52,10		A01	EUR/100 kg	89,76
0404 90 29 9110	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 50 9700	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	40,84		L02	EUR/100 kg	68,24
	A01	EUR/100 kg	52,41		A01	EUR/100 kg	92,00
0404 90 29 9115	L01	EUR/100 kg	—	0405 10 90 9000	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	41,08		L02	EUR/100 kg	70,73
	A01	EUR/100 kg	52,74		A01	EUR/100 kg	95,37
0404 90 29 9125	L01	EUR/100 kg	—	0405 20 90 9500	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	41,51		L02	EUR/100 kg	62,41
	A01	EUR/100 kg	53,27		A01	EUR/100 kg	84,16
0404 90 29 9140	L01	EUR/100 kg	—	0405 20 90 9700	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	44,60		L02	EUR/100 kg	64,90
	A01	EUR/100 kg	57,25		A01	EUR/100 kg	87,51
0404 90 81 9100	L01	EUR/kg	—	0405 90 10 9000	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/kg	0,0994		L02	EUR/100 kg	85,16
	A01	EUR/kg	0,1200		A01	EUR/100 kg	114,82
0404 90 83 9110	L01	EUR/kg	—	0405 90 90 9000	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/kg	0,0994		L02	EUR/100 kg	68,11
	A01	EUR/kg	0,1200		A01	EUR/100 kg	91,83
0404 90 83 9130	L01	EUR/kg	—	0406 10 20 9100	L01	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/kg	0,3650		L02	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,4683		A01	EUR/100 kg	—
0404 90 83 9150	L01	EUR/kg	—	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/kg	0,3808		L04	EUR/100 kg	12,99
	A01	EUR/kg	0,4889		400	EUR/100 kg	—
0404 90 83 9170	L01	EUR/kg	—	0406 10 20 9290	A01	EUR/100 kg	16,24
	L02	EUR/kg	0,4058		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,5210		A00	EUR/100 kg	—
0404 90 83 9936	L01	EUR/kg	—	0406 10 20 9300	A00	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/kg	0,1055		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/kg	0,1508		A00	EUR/100 kg	—
0405 10 11 9500	L01	EUR/100 kg	—	0406 10 20 9610	A00	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	66,57		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	89,76		A00	EUR/100 kg	—
0405 10 11 9700	L01	EUR/100 kg	—	0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	68,24		L04	EUR/100 kg	19,96
	A01	EUR/100 kg	92,00		400	EUR/100 kg	—
				A01	EUR/100 kg	24,94	

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji	
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	29,32		L04	EUR/100 kg	5,69	
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	36,65		A01	EUR/100 kg	13,34	
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	24,44		L04	EUR/100 kg	6,44	
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	30,55		A01	EUR/100 kg	15,09	
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	9,08	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	34,48		
	A01	EUR/100 kg	11,33	400	EUR/100 kg	—		
0406 10 20 9850	L03	EUR/100 kg	—	0406 40 90 9000	A01	EUR/100 kg	43,09	
	L04	EUR/100 kg	10,99		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	35,41	
	A01	EUR/100 kg	13,74		400	EUR/100 kg	—	
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	A01	EUR/100 kg	44,26	
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
L04	EUR/100 kg	21,76	L04		EUR/100 kg	39,25		
400	EUR/100 kg	—	400		EUR/100 kg	—		
0406 20 90 9915	A01	EUR/100 kg	27,20	0406 90 15 9100	A01	EUR/100 kg	56,18	
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	29,54		L04	EUR/100 kg	40,57	
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—	
0406 20 90 9917	A01	EUR/100 kg	36,93	0406 90 17 9100	A01	EUR/100 kg	58,06	
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	31,41		L04	EUR/100 kg	40,57	
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—	
0406 20 90 9919	A01	EUR/100 kg	39,24	0406 90 21 9900	A01	EUR/100 kg	58,06	
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	35,08		L04	EUR/100 kg	39,43	
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—	
0406 30 31 9710	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	A01	EUR/100 kg	56,30	
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
L04	EUR/100 kg	3,91	L04		EUR/100 kg	35,35		
400	EUR/100 kg	—	400		EUR/100 kg	—		
0406 30 31 9910	A01	EUR/100 kg	9,17	0406 90 25 9900	A01	EUR/100 kg	50,82	
	A00	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg		—	L04	EUR/100 kg	34,67
	L04	EUR/100 kg	3,91		400	EUR/100 kg	—	
0406 30 31 9950	400	EUR/100 kg	—	0406 90 27 9900	A01	EUR/100 kg	49,63	
	A01	EUR/100 kg	9,17		L03	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	31,39	
	L04	EUR/100 kg	5,69		400	EUR/100 kg	—	
0406 30 39 9500	400	EUR/100 kg	—	0406 90 31 9119	A01	EUR/100 kg	44,95	
	A01	EUR/100 kg	13,34		L03	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	29,03	
	L04	EUR/100 kg	3,91		400	EUR/100 kg	—	
0406 30 39 9700	400	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9119	A01	EUR/100 kg	41,60	
	A01	EUR/100 kg	9,17		L03	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	29,03	
	L04	EUR/100 kg	5,69		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	41,60		
	A01	EUR/100 kg	13,34					

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0406 90 33 9919	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	35,54
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	41,33		A01	EUR/100 kg	50,76
	400	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	59,45		L04	EUR/100 kg	34,55
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	41,33		A01	EUR/100 kg	49,04
	400	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	59,45		L04	EUR/100 kg	29,35
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	39,25		A01	EUR/100 kg	42,19
	400	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	56,18		L04	EUR/100 kg	36,63
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	44,68		A01	EUR/100 kg	52,44
	400	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	64,65		L04	EUR/100 kg	40,16
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	44,02		A01	EUR/100 kg	57,80
	400	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	63,49		L04	EUR/100 kg	36,84
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	42,31		A01	EUR/100 kg	52,98
	400	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	61,32	0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	35,61
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	42,93		A01	EUR/100 kg	52,80
	400	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9300	A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	62,22	0406 90 86 9400	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 73 9900	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	38,16
	L04	EUR/100 kg	36,12		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	55,80
	A01	EUR/100 kg	51,75	0406 90 86 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 75 9900	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	40,16
	L04	EUR/100 kg	36,84		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	57,80
	A01	EUR/100 kg	52,98	0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9200	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	32,71	0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	33,16
	A01	EUR/100 kg	46,82		400	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9400	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	49,00
	L04	EUR/100 kg	36,63	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	33,86
	A01	EUR/100 kg	52,44		400	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9500	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	49,49
	L04	EUR/100 kg	33,92	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	35,97
	A01	EUR/100 kg	48,15		400	EUR/100 kg	—
0406 90 78 9100	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	51,50
	L04	EUR/100 kg	35,88				
	400	EUR/100 kg	—				
	A01	EUR/100 kg	52,42				

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	35,97		L04	EUR/100 kg	37,52
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	51,50		A01	EUR/100 kg	53,02
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	15,21		L04	EUR/100 kg	35,35
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	21,86		A01	EUR/100 kg	50,82
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	35,33	0406 90 88 9300	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	29,29	
	A01	EUR/100 kg	50,57	400	EUR/100 kg	—	
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9500	A01	EUR/100 kg	43,13
	L04	EUR/100 kg	37,84		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	30,20
	A01	EUR/100 kg	53,93		400	EUR/100 kg	—
				A01	EUR/100 kg	43,15	

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami. Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

L01 Ceuta i Melilla, Stolica Apostolska, obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje rzeczywistej kontroli, oraz Stany Zjednoczone Ameryki, wywozy.

L02 Andora i Gibraltar.

L03 Ceuta, Melilla, Islandia, Norwegia, Szwajcaria, Liechtenstein, Andora, Gibraltar, Stolica Apostolska (często nazywana Watykanem), Turcja, Rumunia, Bułgaria, Chorwacja, Kanada, obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje rzeczywistej kontroli, Australia i Nowa Zelandia, wywozy.

L04 Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo, Serbia, Czarnogóra oraz Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1225/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowej do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3, akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 581/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych do niektórych rodzajów masła ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającym procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾ oraz po

dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na ten przetarg, stosowne jest ustalenie maksymalnego poziomu refundacji wywozowej w okresie przetargowym kończącym się dnia 26 lipca 2005 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 581/2004 w okresie przetargowym kończącym się dnia 26 lipca 2005 r. maksymalne kwoty refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

(EUR/100 kg)

Produkt	Kod w klasyfikacji refundacji wywozowych	Maksymalna kwota refundacji wywozowej	
		Dla eksportu o przeznaczeniu wymienionym w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenie (WE) nr 581/2004	Dla eksportu o przeznaczeniu wymienionym w art. 1 ust. 1 tiret drugie rozporządzenie (WE) nr 581/2004
Masło	ex 0405 10 19 9500	—	98,00
Masło	ex 0405 10 19 9700	100,50	100,50
Bezwodny tłuszcz mleczny	ex 0405 90 10 9000	120,00	122,00

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1226/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 582/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 582/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającego procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na ten przetarg stosowne jest nieprzyznanie żadnych

refundacji w okresie przetargowym kończącym się dnia 26 lipca 2005 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 582/2004 przewiduje się w okresie przetargowym kończącym się dnia 26 lipca 2005 r. 15,00 EUR/100 kg jako maksymalną wysokość refundacji dla produktów i krajów przeznaczenia wymienionych w art. 1 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1227/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 29 lipca 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1422/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu melasy w sektorze cukru i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 785/68 ⁽²⁾, przewiduje, że cenę importową CIF melasy, ustaloną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 785/68 ⁽³⁾, uważa się za „cenę reprezentatywną”. Uważa się, że ta cena została ustalona dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (2) Dla celów ustalania cen reprezentatywnych, należy wziąć pod uwagę wszelkie informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 4 wymienionego rozporządzenia, oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla celów takiego ustalenia można zastosować metodę przewidzianą w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (3) Dla celów dostosowania cen, nieodnoszącego się do jakości standardowej, należy, w zależności od jakości oferowanej melasy, zwiększyć lub zmniejszyć ceny

w zależności od wyników otrzymanych w zastosowaniu art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

- (4) Kiedy istnieje różnica między ceną spustową dla rozpatrywanego produktu a ceną reprezentatywną, należy ustalić dodatkowe należności przywozowe zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1422/95. W przypadku zawieszenia stosowania należności przywozowych w zastosowaniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95, należy ustalić szczególne kwoty dla tych należności.
- (5) Należy ustalić ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne w odniesieniu do przywozu rozpatrywanych produktów, zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 są wskazane w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 79/2003 (Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. 145 z 27.6.1968, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1422/95.

ZAŁĄCZNIK

Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od 29 lipca 2005 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota stosowanej należności przywozowej w wyniku zawieszenia, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 za 100 kg netto rozpatrywanego produktu ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	11,43	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	12,00	—	0

⁽¹⁾ Ta kwota zastępuje, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 stawkę celną w ramach wspólnej taryfy celnej ustaloną dla tych produktów.

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 785/68, zmienionego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1228/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) wymienionego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, refundacje do cukrów białego i surowego, niedenaturowanych i wywiezionych w stanie nieprzetworzonym muszą zostać ustalone przy uwzględnieniu sytuacji na rynku wspólnotowym i rynku światowym cukru, i w szczególności elementów kalkulacji cen i kosztów, o których mowa w art. 28 wymienionego rozporządzenia. Zgodnie z tym samym artykułem, należy również uwzględnić gospodarcze aspekty proponowanego wywozu.
- (3) W odniesieniu do cukru surowego, refundację należy ustalić dla jakości standardowej, która jest określona w załączniku I, pkt II rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Wymieniona refundacja jest ponadto ustalana zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Cukier krystaliczny został określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru ⁽²⁾. Kwotę tak obliczonej refundacji w odniesieniu do cukrów aromatyzowanych lub zawierających substancje barwiące należy zastosować do ich zawartości sacharozy, zatem należy ją ustalać w odniesieniu na 1 % tej zawartości.
- (4) W przypadkach szczególnych kwota refundacji może być ustalona w instrumentach prawnych innego typu.

- (5) Refundację należy ustalać co dwa tygodnie. Można ją zmieniać w tym odstępnie czasowym.
- (6) Art. 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty do tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.
- (8) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, należy nie ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.
- (9) Biorąc pod uwagę te informacje i aktualną sytuację na rynkach w sektorze cukru, a w szczególności notowania lub ceny cukru we Wspólnocie i na rynku światowym, należy ustalić refundację w odpowiedniej wysokości.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 29 LIPCA 2005 R. ⁽¹⁾

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	32,48 ⁽²⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	32,48 ⁽²⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	32,48 ⁽²⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	32,48 ⁽²⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3531
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	35,31
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	35,31
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	35,31
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3531

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

⁽¹⁾ Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽²⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1229/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru ⁽²⁾, refundacja za 100 kg produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, będących przedmiotem wywozu, równa jest kwocie podstawowej pomnożonej przez zawartość sacharozy, powiększoną, jeżeli właściwe, o zawartość innych cukrów przemienionych na sacharozę. Tę zawartość sacharozy, stwierdzoną w odniesieniu do rozpatrywanego produktu, określa się zgodnie z przepisami art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 30 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, podstawowa kwota refundacji w odniesieniu do sorbozy wywożonej w stanie nieprzetworzonym musi być równa podstawowej kwocie refundacji, pomniejszonej o jedną setną refundacji produkcyjnej obowiązującej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1265/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych w przemyśle chemicznym ⁽³⁾, w odniesieniu do produktów wymienionych w Załączniku do tego ostatniego rozporządzenia.
- (4) Zgodnie z przepisami art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w odniesieniu do pozostałych produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) wymienionego rozporządzenia, wywożonych w stanie nieprzetworzonym, podstawowa kwota refundacji musi być równa jednej setnej kwoty ustalonej, biorąc pod uwagę różnicę między ceną interwencyjną dla cukru białego, obowiązującą w strefach Wspólnoty bez deficytu w trakcie miesiąca, dla którego została ustalona kwota podstawowa a notowaniami lub cenami cukru białego, stwierdzonymi na rynku światowym, oraz konieczność ustanowienia równowagi między wykorzystaniem produktów podstawowych Wspólnoty w celu wywozu produktów przetworzonych w przeznaczeniu do państw trzecich a wykorzystaniem produktów z tych krajów, dopuszczonych do obrotu na mocy ustaleń o uszlachetnianiu czynnym.
- (5) W myśl art. 30 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, stosowanie kwoty podstawowej może być ograniczone do niektórych produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) wymienionego rozporządzenia.
- (6) W myśl art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, istnieje możliwość zastosowania refundacji wywozowej do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f), g) i h) wymienionego rozporządzenia. Poziom refundacji musi być określony dla 100 kg suchej masy, biorąc pod uwagę w szczególności refundację stosowaną do wywozu produktów określonych kodem CN 1702 30 91, refundację stosowaną do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 oraz aspekty gospodarcze proponowanego wywozu. W odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. f) i g) wymienionego ust. 1, refundacji udziela się tylko produktom odpowiadającym warunkom określonym w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95, a w odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. h), refundacji udziela się tylko produktom odpowiadającym warunkom określonym w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.
- (7) Wyżej wymienione refundacje muszą być ustalone raz na miesiąc. Mogą być zmieniane w tym odstępie czasowym.
- (8) Artykuł 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (9) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty do tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 63.

- (10) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, nie należy ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.
- (11) Biorąc pod uwagę te informacje, należy ustalić refundacje do rozpatrywanych produktów w odpowiedniej wysokości.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d), f), g) i h) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO SYROPÓW I NIEKTÓRYCH INNYCH PRODUKTÓW W SEKTORZE CUKRU, WYWOŻONYCH W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 29 LIPCA 2005 R. ⁽¹⁾

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	35,31 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	35,31 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	67,08 ⁽³⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3531 ⁽⁴⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	35,31 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3531 ⁽⁴⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3531 ⁽⁴⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3531 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	35,31 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3531 ⁽⁴⁾

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, oprócz cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

⁽¹⁾ Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽²⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽³⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Kwoty podstawowej nie stosuje się do syropów o czystości mniejszej niż 85 % (rozporządzenie (WE) nr 2135/95). Zawartość sacharozy określona jest zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁵⁾ Kwoty nie stosuje się do produktu określonego w pkt. 2 załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1230/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 33. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1327/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1327/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie stałego przetargu ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego na rok gospodarczy 2004/2005 ⁽²⁾ przystępuje się do przetargów częściowych w sprawie wywozu wspomnianego cukru do niektórych państw trzecich.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1327/2004, jeżeli właściwe, ustala się maksymalną

kwotę refundacji wywozowej dla rozpatrywanego przetargu częściowego, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację i przewidywany rozwój rynku cukru we Wspólnocie i na rynku światowym.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 33. przetargu częściowym na cukier biały, wykonanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1327/2004, maksymalną kwotę refundacji wywozowej ustala się w wysokości 39,870 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 246 z 20.7.2004, str. 23. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1685/2004 (Dz.U. L 303 z 30.9.2004, str. 21).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1231/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 1. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1138/2005 z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie stałego przetargu ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego na rok gospodarczy 2005/2006 ⁽²⁾ przystępuje się do przetargów częściowych w sprawie wywozu wspomnianego cukru do niektórych państw trzecich.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1138/2005, jeżeli właściwe, ustala się maksymalną

kwotę refundacji wywozowej dla rozpatrywanego przetargu częściowego, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację i przewidywany rozwój rynku cukru we Wspólnocie i na rynku światowym.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 1. przetargu częściowym na cukier biały, wykonanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1138/2005, maksymalną kwotę refundacji wywozowej ustala się w wysokości 41,620 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 185 z 15.7.2005, str. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1232/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 868/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Hiszpanii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 868/2005 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 ⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 22 do 28 lipca 2005 r. w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 868/2005, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w wysokości 20,99 EUR/t dla ogólnej maksymalnej ilości całkowitej równej 150 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 9.6.2005, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1233/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przetarg na refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1059/2005⁽²⁾.

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym

wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 22 do 28 lipca 2005 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1059/2005, ustala się maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w wysokości 4,00 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1234/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające refundacje produkcyjne w sektorze zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu, odpowiednio ⁽²⁾, określiło warunki przyznawania refundacji produkcyjnych. Podstawa wyliczenia została określona w art. 3 tego rozporządzenia. Tak wyliczona refundacja, zróżnicowana, w razie potrzeby, dla skrobi ziemniaczanej, powinna być ustalana raz w miesiącu i może być zmieniana, jeśli ceny kukurydzy i/lub pszenicy ulegną znaczącej zmianie.
- (2) W celu określenia dokładnej kwoty do wypłaty przy wyliczaniu ustalanych przez niniejsze rozporządzenie

refundacji produkcyjnych należy użyć współczynników podanych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 1722/93.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundację produkcyjną wyrażoną na tonę skrobi kukurydzianej o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1722/93, ustala się w wysokości:

- a) 18,08 EUR/t dla skrobi kukurydzianej, pszennej i jęczmiennej;
- b) 26,45 EUR/t dla skrobi ziemniaczanej.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1548/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1235/2005**z dnia 28 lipca 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przetarg na refundację wywozową dla jęczmienia na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1058/2005 ⁽²⁾.

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym

wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 22 do 28 lipca 2005 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1058/2005, ustala się maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w wysokości 0,00 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 lipca 2005 r.

wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 2756)

(Jedynie teksty w językach angielskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, portugalskim i włoskim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/579/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. c),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4,

po konsultacji z Komitetem EFOGR,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 5 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999, a także art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR⁽³⁾ stanowią, że Komisja przystępuje do niezbędnych weryfikacji, informuje Państwa Członkowskie o wynikach weryfikacji, zapoznaje się z ich uwagami, zwołuje dwustronne rozmowy w celu wypracowania porozumienia z danymi Państwami Członkowskimi i oficjalnie informuje je o swoich wnioskach, odwołując się do decyzji Komisji 94/442/WE z dnia

1 lipca 1994 r. w sprawie ustanowienia procedury pojednawczej w ramach rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej⁽⁴⁾.

(2) Państwa Członkowskie miały możliwość złożenia wniosku o otwarcie procedury pojednawczej. W niektórych przypadkach możliwość ta została wykorzystana i Komisja przeanalizowała sprawozdanie sporządzone po zakończeniu tej procedury.

(3) Artykuły 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 729/70, jak również art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 stanowią, że finansowane mogą być jedynie refundacje wywozowe przy wywozie do krajów trzecich oraz działania interwencyjne, mające na celu stabilizację rynków rolnych, odpowiednio przyznane lub przedsięwzięte zgodnie z zasadami wspólnotowymi w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych.

(4) Po przeprowadzeniu weryfikacji, wyniki rozmów dwustronnych i procedury pojednawcze wykazały, że część wydatków zadeklarowanych przez Państwa Członkowskie nie spełnia warunków i nie może być zatem finansowana przez Sekcję Gwarancji EFOGR.

(5) Należy wskazać, których kwot Sekcja Gwarancji EFOGR nie uznała, jako kwalifikujące się do zwrotu. Kwoty te nie dotyczą wydatków poniesionych wcześniej niż dwadzieścia cztery miesiące przed pisemnym powiadomieniem Państw Członkowskich przez Komisję o wynikach weryfikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1287/95 (Dz.U. L 125 z 8.6.1995, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 8.7.1995, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2025/2001 (Dz.U. L 77 z 23.3.2005, str. 6).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1994, str. 45. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/535/WE (Dz.U. L 193 z 17.7.2001, str. 25).

- (6) Komisja, dla przypadków objętych niniejszą decyzją, zakomunikowała Państwom Członkowskim w sprawozdaniu zbiorczym szacunek kwot do wyłączenia z uwagi na ich niezgodność z zasadami wspólnotowymi.
- (7) Niniejsza decyzja nie przesądza o skutkach finansowych, wynikających dla Komisji z wyroków Trybunału Sprawiedliwości, w sprawach będących w toku w dniu 15 kwietnia 2005 r. i dotyczących kwestii z nią związanych,

wskazane w Załączniku, wyłącza się z finansowania wspólnotowego z powodu ich niezgodności z zasadami wspólnotowymi.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do: Królestwa Belgii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Portugalskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2005 r.

Artykuł 1

Wydatki zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie agencji płatniczych, zadeklarowane z tytułu Sekcji Gwarancji EFOGR,

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK
Korekty ogółem

Sektor	Państwo Członkowskie	Pozycja budżetowa	Uzasadnienie	Waluta krajowa	Wydatki nieobjęte finansowaniem	Dokonane odliczenia	Skutki finansowe decyzji	Rok budżetowy
Refundacje wywozowe	BE	2 3 1 0, 3 0 1, 3 0, 1 1 0, 2 0 0	Korekta zryczałtowana w wysokości 5 % – niewłaściwe stosowanie jednej z kluczowych kontroli (kontrola fizyczna)	EUR	- 225 713,07	0,00	- 225 713,07	2000–2001
Audyt finansowy	BE	1 8 0 0	Korekta – zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1258/99 – nieprzestrzeżenie terminów płatności	EUR	- 9 128,82	- 17 989,43	8 860,61	2003
	Ogółem BE				- 234 841,89	- 17 989,43	- 216 852,46	
Owoce i warzywa	EL	1 5 1 2	Korekta wynikająca z nieprzestrzegania terminów płatności	EUR	- 30 662,52	0,00	- 30 662,52	2002
Składowanie w magazynach państwowych	EL	3 2 3 0, 3 2 3 1	Korekta wynikająca z nieprzestrzegania terminów płatności, Korekta zryczałtowana w wysokości 5 % – niezastosowanie sankcji za przekroczenie ilości wniosków o pomoc (pomoc na produkcję ziemniaków), korekta zryczałtowana w wysokości 5 % – niewystarczające sprawozdania z kontroli (pomoc na uprawę winorośli)	EUR	- 3 105 400,72	0,00	- 3 105 400,72	2000–2002
Tytoń	EL	1 7 1 0	Korekta zryczałtowana w wysokości 5 % – niedociągnięcia w kluczowych i wtórnych kontrolach	EUR	- 23 975 602,85	0,00	- 23 975 602,85	2000–2003
Premie za zwierzęta	EL	2 2 2 0, 2 2 2 1, 2 2 2 2	Korekta zryczałtowana w wysokości 10 % – powtarzające się niedociągnięcia w systemie kontroli	EUR	- 38 550 236,16	0,00	- 38 550 236,16	2002–2003
Rośliny uprawne	EL	różne	Zwrot następujący po unieważnieniu decyzji Komisji 2002/524/WE wyrok Trybunału w sprawie C-300/02	EUR	40 721 931,00	0,00	40 721 931,00	1996, 1997, 1999
Audyt finansowy	EL	1 0 4 3, 1 0 5 0, 1 0 5 1, 1 0 5 3, 1 0 5 6, 2 1 2 0, 2 1 2 2, 2 1 2 4, 2 1 2 5, 2 1 2 8	Korekta – zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1258/99 – nieprzestrzeżenie terminów płatności	EUR	- 7 452 063,34	- 7 452 063,34	0,00	2002
	Ogółem EL				- 32 392 034,59	- 7 452 063,34	- 24 939 971,25	

Sektor	Państwo Członkowskie	Pozycja budżetowa	Uzasadnienie	Waluta krajowa	Wydatki nieobjęte finansowaniem	Dokomane odliczenia	Skutki finansowe decyzji	Rok budżetowy
Owoce i warzywa	ES	1 5 0 7	Korekta zryczałtowana w wysokości 10 % – nieprzestrzeżenie terminów płatności i inne niedociągnięcia w kontrolach	EUR	- 1 6 9 9 2 5 3 2,6 3	0,00	- 1 6 9 9 2 5 3 2,6 3	2001-2002
Składowanie w magazynach państwowych	ES	3 2 2 1	Korekta zryczałtowana w wysokości 5 % – poważne braki w zakresie skuteczności kluczowych kontroli	EUR	- 2 8 6 4 0 2,9 4	0,00	- 2 8 6 4 0 2,9 4	2000-2002
Audyty finansowy	ES	1 0 4 9, 1 0 5 3, 1 0 5 5, 1 0 6 0, 1 2 1 0, 1 4 0 0, 1 4 0 2, 1 5 0 2, 1 5 1 1, 1 5 1 5, 1 8 5 8, 2 1 2 4, 2 1 2 5, 2 1 2 8, 2 3 2 0	Korekta – zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1258/99 – nieprzestrzeżenie terminów płatności	EUR	- 1 3 2 1 2 8 5 3,3 0	- 1 8 8 1 3 3 3 3,1 2	5 6 0 0 4 7 9,8 2	2003
	Ogółem ES				- 3 0 4 9 1 7 8 8,8 7	- 1 8 8 1 3 3 3 3,1 2	- 1 1 6 7 8 4 5 5,7 5	
Owoce i warzywa	FR	1 5 0 2, 1 5 1 2	Korekta wynikająca z nieprzestrzeżenia terminów płatności oraz niezwiększenia pomocy dla programów operacyjnych (wnioski o wypłatę złożone po terminie)	EUR	- 4 3 8 7 5 5,0 8	0,00	- 4 3 8 7 5 5,0 8	2002
Mleko	FR	3 1 2 0	Korekta wynikająca z nieprzestrzeżenia terminów płatności, nie kwalifikują się wszelkie płatności dokonane na rzecz „centrów zewnętrznych” w ramach programu „Mleko w szkole”	EUR	- 1 7 0 4 0 6 5,7 1	0,00	- 1 7 0 4 0 6 5,7 1	2001-2003
Wino	FR	1 6 5 0	Korekta finansowa w konkretnych przypadkach w wysokości 10 % dla części powierzchni zrestrukturyzowanej lub przekształconej, wydatki poniesione w kwocie wyższej niż 10 % nie kwalifikują się do wykorzystania praw do nowego sadzenia	EUR	- 1 4 5 2 1 2 1 6,8 5	0,00	- 1 4 5 2 1 2 1 6,8 5	2001-2003
Rozwój obszarów wiejskich	FR	4 0 9 2	Odzyskanie kwoty dotacji na spłatę oprocentowania w 2001 r., o której wypłacie władze Francji wystąpiły dwa razy	EUR	- 1 8 4 4 3 9 2 3,0 0	0,00	- 1 8 4 4 3 9 2 3,0 0	2001
Audyty finansowy	FR	1 5 9 0	Korekta finansowa – certyfikacja rachunków w 2002 r.	EUR	1 5 4 0 6 6 9,8 2	0,00	1 5 4 0 6 6 9,8 2	2002
	Ogółem FR				- 3 3 5 6 7 2 9 0,8 2	0,00	- 3 3 5 6 7 2 9 0,8 2	

Sektor	Państwo Członkowskie	Pozycja budżetowa	Uzasadnienie	Waluta krajowa	Wydatki nieobjęte finansowaniem	Dokonane odliczenia	Skutki finansowe decyzji	Rok budżetowy
Tytoń	IT	1 7 1 0	Korekta zryczałtowana w wysokości 5 % - niedociągnięcia w kluczowych kontrolach	EUR	- 1 6 5 6 8 6 6 5,50	0,00	- 1 6 5 6 8 6 6 5,50	2001-2002
	Ogółem IT				- 1 6 5 6 8 6 6 5,50	0,00	- 1 6 5 6 8 6 6 5,50	
Składowanie w magazynach państwowych	PT	3 2 1 1	Korekta zryczałtowana w wysokości 5 % - niedociągnięcia w kontrolach i sprawozdaniach z kontroli (pomoc na produkcję ziemniaków) oraz braki w procedurze stosowania sankcji przewidzianych w art. 3 ust. 6 (pomoc na utrzymanie stad krów mlecznych)	EUR	- 1 1 7 4 1 3 1,43	0,00	- 1 1 7 4 1 3 1,43	2000-2002
	Ogółem PT				- 1 1 7 4 1 3 1,43	0,00	- 1 1 7 4 1 3 1,43	
Premie za zwierzęta	UK	2 1 2 5	Sprostowanie korekty finansowej zawarte w decyzji Komisji 2005/354/WE	GBP	499 443,63	0,00	499 443,63	2001-2002
	Ogółem UK				499 443,63	0,00	499 443,63	

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 lipca 2005 r.****odmawiająca wprowadzenia do obrotu betainy jako nowej żywności lub nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97***(notyfikowana jako dokument C(2005) 2770)***(Jedynie teksty w językach fińskim i szwedzkim są autentyczne)***(2005/580/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 24 stycznia 2003 r. firma Finnfeeds Finland Ltd skierowała wniosek do właściwych władz Finlandii o wprowadzenie do obrotu betainy jako nowej żywności lub nowego składnika żywności.
- (2) Dnia 3 lipca 2003 r. właściwe władze Finlandii wydały sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny wniosku.
- (3) W sprawozdaniu dotyczącym wstępnej oceny właściwe władze Finlandii stwierdziły, że betaina może zostać wprowadzona do obrotu.
- (4) Dnia 18 sierpnia 2003 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny wszystkim Państwom Członkowskim.
- (5) Przed upływem okresu 60 dni, określonego w art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, zgłoszone zostały uzasadnione sprzeciwy wobec wprowadzenia betainy do obrotu zgodnie z przepisami wspomnianego artykułu.
- (6) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził w swojej opinii w sprawie wniosku dotyczącego stosowania

betainy jako nowej żywności w UE z dnia 22 lutego 2005 r.⁽²⁾, że bezpieczeństwo betainy dla zamierzonego użycia przedstawionego przez wnioskodawcę nie zostało potwierdzone.

- (7) Produkt nie powinien więc zostać wprowadzony do obrotu we Wspólnocie, ponieważ nie udowodniono, że spełnia kryteria ustanowione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (8) Środki przewidziane niniejszą decyzją są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Betaina nie może zostać wprowadzona do obrotu we Wspólnocie jako żywność lub składnik żywności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Finnfeeds Finland Ltd, Sokeritehtaantie 20, FI-02460 Kantvik.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Opinia jest dostępna na stronie internetowej Panelu Naukowego ds. Produktów Dietetycznych, Żywnienia i Alergii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 lipca 2005 r.****zatwierdzająca wprowadzenie na rynek izomaltulozy jako nowej żywności lub nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 2776)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)****(2005/581/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 marca 2004 r. firma Südzucker AG skierowała wniosek do właściwych władz Niemiec o wprowadzenie na rynek izomaltulozy jako nowej żywności lub nowego składnika żywności.
- (2) W dniu 1 października 2004 r. właściwe władze Niemiec wydały sprawozdanie ze wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że zaproponowane zastosowania izomaltulozy są bezpieczne dla ludzi.
- (3) W dniu 30 listopada 2004 r. Komisja przekazała sprawozdanie ze wstępnej oceny wszystkim Państwom Członkowskim.
- (4) Przed upływem okresu 60 dni, określonego w art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, zgłoszone zostały uzasadnione sprzeciwy wobec wprowadzania na rynek danego produktu zgodnie z przepisami wspomnianego artykułu. Te sprzeciwy/komentarze były przedmiotem dyskusji Państw Członkowskich podczas posiedzenia Stałego Komitetu, które odbyło się w dniu 14 lutego 2005 r., w związku z pierwszym wnioskiem o wprowadzenie izomaltulozy na rynek Wspólnoty złożonym przez firmę Cargill.
- (5) W odniesieniu do informacji dotyczącej wartości odżywczych obecnej na etykietach i w reklamach artykułów żywnościowych zawierających izomaltulozę, stosuje się przepisy dyrektywy Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych ⁽²⁾.

(6) Na podstawie sprawozdania dotyczącego wstępnej oceny ustalono, że izomaltuloza spełnia kryteria wymienione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Izomaltuloza, opisana w Załączniku, może zostać wprowadzona na rynek Wspólnoty jako nowa żywność lub nowy składnik żywności do zastosowania środków spożywczych.

Artykuł 2

Nazwa „izomaltuloza” figuruje na etykiecie produktu jako taka bądź w wykazie składników środków spożywczych, które ją zawierają.

Określenie „izomaltuloza jest źródłem glukozy i fruktozy” jest umieszczone w przypisie w dolnej części strony i jest wyraźnie widoczne. Do określenia odsyła gwiazdka(*) znajdująca się obok nazwy „izomaltuloza”. Określenie ma krój pisma o rozmiarze przynajmniej takim samym jak wyrazy w wykazie składników.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do firmy Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt, Maximilianstraße 10, D-68165 Mannheim.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/120/WE (Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 51).

ZAŁĄCZNIK

SPECYFIKACJA DOTYCZĄCA IZOMALTULOZY

Definicja

Disacharyd redukujący składający się z jednej cząsteczki glukozy i jednej cząsteczki fruktozy połączonych wiązaniem glikozydowym α -1,6. Otrzymywana z cukrozy w procesie enzymatycznym. Artykułem handlowym jest monohydrat.

Nazwa chemiczna

6-O- α -D-glukopiranozylo-D-fruktofuranosa, monohydrat

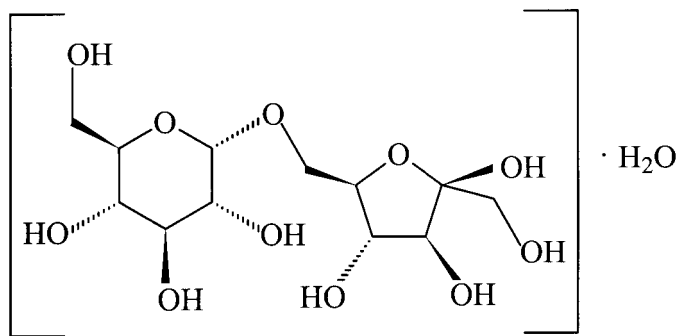
Numer CAS

13718-94-0

Wzór chemiczny

$C_{12}H_{22}O_{11} \cdot H_2O$

Wzór strukturalny

Ciężar cząsteczkowy

360,3 (monohydrat)

Próba

Nie mniej niż 98 % suchej substancji

Opis

Praktycznie bezwonna, białe lub prawie białe kryształki o słodkim smaku

Straty podczas suszenia

Nie więcej niż 6,5 % (60 °C, 5h)

Ołów

Nie więcej niż 0,1 mg/kg

Badanie techniką absorpcji atomowej dostosowaną do określonego poziomu. Wybór wielkości próby i metody przygotowania próby może opierać się na zasadach metody opisanej w FNP 5 ⁽¹⁾, „Instrumentalne metody”.

⁽¹⁾ Food and Nutrition Paper 5 Rev. 2 – Guide to specifications for general notices, general analytical techniques, identification tests, test solutions and other reference materials. (JECFA) 1991, str. 322, angielski, ISBN 92-5-102991-1.

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/582/WPZiB

z dnia 28 lipca 2005 r.

zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Południowego Kaukazu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 8 grudnia 2003 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2003/872/WPZiB przedłużające i zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Południowego Kaukazu ⁽¹⁾.
- (2) Dnia 2 lutego 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/100/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej do dnia 31 sierpnia 2005 r.
- (3) Dnia 26 kwietnia 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/330/WPZiB ⁽³⁾ zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej.
- (4) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2003/872/WPZiB mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) powinien zostać przedłużony o kolejne 6 miesięcy.
- (5) Dnia 9 czerwca 2005 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa uzgodnił kolejne kroki, które podejmie Unia Europejska, reagując na sytuację po zamknięciu misji OBWE monitorującej granice w Gruzji poprzez wzmocnienie SPUE w regionie Południowego Kaukazu.
- (6) Dnia 9 czerwca 2005 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa uzgodnił sposoby wsparcia przez Unię Europejską wdrożenia strategii reformy gruzińskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych po zakończeniu misji EUJUST THEMIS dotyczącej państwa prawa w Gruzji.
- (7) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może się pogorszyć i zaszkodzić celom Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu.
- (8) Mandat SPUE powinien zostać odpowiednio zmieniony,

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2003, str. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, str. 74.

⁽³⁾ Dz.U. L 106 z 27.4.2005, str. 36.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat pana Heikkiego TALVITIEGO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Południowego Kaukazu zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 2

We wspólnym działaniu 2003/872/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

a) artykuł 3 lit. h) otrzymuje następujące brzmienie:

„h) za pośrednictwem zespołu wspierającego:

- przekazywać Unii Europejskiej sprawozdania i bieżącą ocenę sytuacji na granicach oraz ułatwiać budowanie zaufania między Gruzją a Federacją Rosyjską, tym samym zapewniając efektywną współpracę i kontakty ze wszystkimi właściwymi podmiotami,
- pomagać gruzińskiej straży granicznej i innym właściwym instytucjom rządowym w Tbilisi w przygotowywaniu wszechstronnej strategii reform,
- współpracować z gruzińskimi władzami w celu zwiększenia komunikacji między Tbilisi i granicą, włączając mentorowanie. Zostanie to dokonane dzięki ścisłej współpracy z regionalnymi centrami straży granicznej między Tbilisi i granicą (z wyłączeniem Abchazji i Południowej Osetii),
- nadzorować realizację strategii reformy wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych przez organy gruzińskie i inne podmioty, w szczególności poprzez udzielanie wsparcia Grupie Sterującej utworzonej przez rząd Gruzji.”;

b) artykuł 5 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 1 930 000 EUR”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Stosuje się je od dnia 1 września 2005 r.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/583/WPZiB**z dnia 28 lipca 2005 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 lipca 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/569/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.
- (2) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2004/569/WPZiB mandat Specjalnego Przedstawiciela powinien zostać przedłużony o kolejnych sześć miesięcy.
- (3) Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może się pogorszyć i może niekorzystnie wpłynąć na cele Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa określone w art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat Lorda ASHDOWNA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Bośni i Hercegowinie, określony we wspólnym działaniu 2004/569/WPZiB, zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 2

Artykuł 6 ust. 1 wspólnego działania 2004/569/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 270 000 EUR.”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 4*Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 28.7.2004, str. 7.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/584/WPZiB**z dnia 28 lipca 2005 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Mołdowy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 marca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/265/WPZiB⁽¹⁾ mianujące pana Adriaana JACOBOVITSA de SZEGEDA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. Mołdowy.
- (2) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2005/265/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony o kolejne 6 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może się pogorszyć i zaszkodzić celom Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat pana Adriaana JACOBOVITSA de SZEGEDA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. Mołdowy, określony we wspólnym działaniu 2005/265/WPZiB, zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 2

Artykuł 5 ust. 1 wspólnego działania 2005/265/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 300 000 EUR”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 4*Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 30.3.2005, str. 50.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/585/WPZiB**z dnia 28 lipca 2005 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 8 grudnia 2003 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2003/871/WPZiB zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie ⁽¹⁾.
- (2) Dnia 2 lutego 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/95/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej do dnia 31 sierpnia 2005 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2003/869/WPZiB mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej powinien zostać przedłużony o kolejne 6 miesięcy.
- (4) Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może się pogorszyć i zaszkodzić celom Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat pana Francesca VENDRELLA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Afganistanie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 2

Artykuł 5 ust. 1 wspólnego działania 2003/871/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 620 000 EUR”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2003, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, str. 69.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/586/WPZiB**z dnia 28 lipca 2005 r.****przedłużające i zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 8 grudnia 2003 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2003/869/WPZiB ⁽¹⁾ zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich.
- (2) Dnia 28 czerwca 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/530/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich i zmieniające wspólne działanie 2003/869/WPZiB.
- (3) Dnia 2 lutego 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/96/WPZiB ⁽³⁾ zmieniające i rozszerzające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich do dnia 31 sierpnia 2005 r.
- (4) Dnia 2 maja 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/355/WPZiB ⁽⁴⁾ w sprawie misji doradczej i pomocowej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa Demokratycznej Republiki Konga (DRK), określające szczególną rolę Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE).
- (5) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2003/869/WPZiB mandat Specjalnego Przedstawiciela powinien zostać zmieniony i przedłużony o kolejne 6 miesięcy.
- (6) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może się pogorszyć i zaszkodzić celom Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat pana Aldo AJELLO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 2

We wspólnym działaniu 2003/869/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Dla osiągnięcia celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) nawiązanie i utrzymywanie bliskich kontaktów ze wszystkimi stronami procesu pokojowego i przejściowego w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich, z pozostałymi krajami regionu, ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, innymi właściwymi krajami, jak również z Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ) i innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi, Unią Afrykańską (UA) i organizacjami subregionalnymi oraz ich przedstawicielami, jak i innymi ważnymi przywódcami regionalnymi w celu współpracy z nimi w ramach wzmacniania procesów pokojowych zapoczątkowanych w Lusace i Aruszy oraz porozumień pokojowych zawartych w Pretorii i Luandzie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2003, str. 37.⁽²⁾ Dz.U. L 234 z 3.7.2004, str. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, str. 70.⁽⁴⁾ Dz.U. L 112 z 3.5.2005, str. 20.

- b) obserwację procesów pokojowych i przejściowych między stronami i oferowanie, w odpowiednich przypadkach, porad i pośrednictwa Unii Europejskiej;
 - c) w odpowiedzi na prośby, przyczynianie się do wprowadzania w życie porozumień pokojowych i o zawieszeniu broni podpisanych przez strony oraz podejmowanie działań dyplomatycznych w przypadku nieprzestrzegania warunków tych porozumień;
 - d) podejmowanie konstruktywnych rozmów z sygnatariuszami porozumień w ramach procesów pokojowych w celu sprzyjania przestrzeganiu podstawowych zasad demokracji i dobrych rządów, w tym poszanowania praw człowieka i zasad państwa prawnego;
 - e) przyczynianie się do realizacji wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych;
 - f) wkład i współpracę ze Specjalnym Przedstawicielem Sekretarza Generalnego ONZ w regionie Wielkich Jezior i Specjalnym Wysłannikiem Przewodniczącego UA przy przygotowaniu konferencji na rzecz pokoju, bezpieczeństwa, demokracji i rozwoju w regionie Wielkich Jezior;
 - g) składanie sprawozdań na temat możliwości wspierania przez Unię Europejską procesu pokojowego i przejściowego oraz najlepszego sposobu realizacji inicjatyw Unii Europejskiej;
 - h) monitorowanie działań stron konfliktów, które mogłyby negatywnie wpłynąć na wynik trwających procesów pokojowych;
 - i) przyczynianie się do lepszego zrozumienia roli Unii Europejskiej wśród osób mających wpływ na opinię publiczną w regionie;
 - j) udzielanie w razie potrzeby rad i pomocy w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga, w szczególności wskazówek politycznych w celu wypełniania obowiązków na szczeblu lokalnym szefom misji, kierującym Misją Policyjną UE (»EUPOL Kinszasa«) oraz misją UE mającą na celu udzielanie rad i pomocy władzom kongijskim w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa (»EUSEC RD Congo«).
- 2) Artykuł 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 460 000 EUR”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Stosuje się je od dnia 1 września 2005 r.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/587/WPZiB**z dnia 28 lipca 2005 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 8 grudnia 2003 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2003/873/WPZiB ⁽¹⁾ zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego.
- (2) Dnia 2 lutego 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/99/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej do dnia 31 sierpnia 2005 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2003/873/WPZiB mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) powinien zostać przedłużony o kolejne 6 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może się pogorszyć i zaszkodzić celom Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat pana Marca OTTEGO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. bliskowschodniego procesu pokojowego, określony we wspólnym działaniu 2003/873/WPZiB, zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 2

Artykuł 5 ust. 1 wspólnego działania 2003/873/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 560 000 EUR”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 4*Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2003, str. 46.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, str. 73.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/588/WPZiB**z dnia 28 lipca 2005 r.****w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska wyraża chęć odgrywania bardziej aktywnej roli politycznej w Azji Środkowej.
- (2) Istnieje potrzeba zapewnienia koordynacji i spójności działań zewnętrznych Unii w Azji Środkowej.
- (3) Dnia 13 czerwca 2005 r. Rada zgodziła się mianować Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej (Kazachstan, Republika Kirgiska, Tadżykistan, Turkmenistan i Uzbekistan).
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może się pogorszyć i zaszkodzić celom Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Pan Ján Kubiš zostaje niniejszym mianowany SPUE w Azji Środkowej.

Artykuł 2

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii w Azji Środkowej. Cele te obejmują:

- a) wspieranie dobrych i bliskich stosunków między państwami Azji Środkowej i Unią na podstawie wspólnych wartości i interesów, określonych w odpowiednich umowach;
- b) przyczynianie się do wzmocnienia stabilności oraz współpracy pomiędzy państwami w regionie;
- c) przyczynianie się do wzmocnienia demokracji, przestrzegania zasady państwa prawnego, dobrych rządów oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Azji Środkowej;
- d) zajmowanie się kluczowymi zagrożeniami, w szczególności konkretnymi problemami mającymi bezpośredni wpływ na Europę;
- e) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii w regionie, w tym poprzez ściślejszą koordynację z pozostałymi właściwymi partnerami i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak OBWE.

Artykuł 3

1. Dla osiągnięcia wymienionych celów polityki mandat SPUE obejmuje:

- a) uważne śledzenie wydarzeń politycznych w Azji Środkowej przez rozwijanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z rządami, parlamentami, władzą sądowniczą, społeczeństwem obywatelskim i środkami masowego przekazu;

- b) zachęcanie Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu do współpracy w kwestiach regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania;
- c) rozwijanie odpowiednich kontaktów i współpracy z głównymi zainteresowanymi podmiotami w regionie, w tym ze wszystkimi znaczącymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi;
- d) przyczynianie się, w ścisłej współpracy z OBWE, do zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania poprzez rozwijanie kontaktów z władzami i innymi podmiotami lokalnymi (organizacjami pozarządowymi, partiami politycznymi, mniejszościami, grupami religijnymi i ich przywódcami);
- e) działanie na rzecz pełnej koordynacji politycznej Unii w Azji Środkowej oraz zapewnianie spójności działań zewnętrznych Unii w regionie bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnoty;
- f) pomoc Radzie w dalszym rozwijaniu kompleksowej polityki wobec Azji Środkowej.

2. SPUE wspiera działania Wysokiego Przedstawiciela w regionie oraz ściśle współpracuje z Prezydentą, szefami misji Unii, SPUE w Afganistanie oraz z Komisją. SPUE śledzi wszelkie działania Unii w regionie.

Artykuł 4

- 1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Wysokiego Przedstawiciela. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.
- 2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki z SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

- 1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 470 000 EUR.
- 2. Wydatkami finansowanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami Wspólnoty Europejskiej stosowanymi do budżetu z zastrzeżeniem, że jakiegokolwiek finansowanie wstępne nie pozostaje własnością Wspólnoty.
- 3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. Wydatki kwalifikują się od dnia przyjęcia niniejszego wspólnego działania.
- 4. Prezydencja, Komisja lub Państwa Członkowskie zapewniają odpowiednio wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 6

- 1. W granicach swojego mandatu i udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydentą, przy wsparciu ze strony Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela oraz przy pełnym udziale Komisji. SPUE powiadamia Prezydentę i Komisję o ostatecznym składzie swojego zespołu.

2. Państwa Członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy z SPUE. Wynagrodzenie pracowników, którzy mogą zostać oddelegowani przez Państwo Członkowskie lub instytucję Unii Europejskiej do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane Państwo Członkowskie lub daną instytucję Unii Europejskiej.
3. Wszystkie stanowiska kategorii A, które nie zostaną obsadzone poprzez oddelegowanie, zostaną w odpowiedni sposób ogłoszone przez Sekretariat Generalny Rady, a informacja o nich zostanie również przekazana Państwu Członkowskim oraz instytucjom, w celu pozyskania kandydatów o najlepszych kwalifikacjach.
4. Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego pracowników ustala się między stronami. Państwa Członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 7

Co do zasady SPUE składa osobiście sprawozdania Wysokiemu Przedstawicielowi i KPB oraz może również składać sprawozdania odpowiedniej grupie roboczej. Sprawozdania pisemne są przekazywane regularnie Wysokiemu Przedstawicielowi, Radzie i Komisji. Na podstawie zalecenia Wysokiego Przedstawiciela oraz KPB, SPUE może złożyć sprawozdanie Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 8

W celu zapewnienia spójności działań zewnętrznych Unii Europejskiej SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Wysokiego Przedstawiciela, Prezydencji i Komisji. SPUE regularnie dostarcza informacji przedstawicielstwom Państw Członkowskich i delegacjom Komisji. W terenie utrzymywane są bliskie kontakty z Prezydencją, Komisją i szefami misji, którzy dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi na miejscu.

Artykuł 9

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i zapewnienie jego spójności z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie jest przedmiotem regularnej kontroli. Dwa miesiące przed wygaśnięciem swojego mandatu SPUE składa Wysokiemu Przedstawicielowi, Radzie i Komisji pełne pisemne sprawozdanie z realizacji mandatu. Na podstawie tego sprawozdania wspólne działanie jest poddawane ocenie przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczenia przedstawicieli, Wysoki Przedstawiciel przedstawia KPB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 10

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Stosuje się je do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 11

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/589/WPZiB**z dnia 28 lipca 2005 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 grudnia 2003 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2003/870/WPZiB ⁽¹⁾ zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.
- (2) W dniu 26 lipca 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/565/WPZiB ⁽²⁾ mianujące pana Michaela SAHLINA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2003/870/WPZiB mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej powinien zostać przedłużony o następne dwa i pół miesiąca,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Mandat pana Michaela SAHLINA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, określony we wspólnym działaniu 2003/870/WPZiB, zostaje niniejszym przedłużony do dnia 15 listopada 2005 r.

Artykuł 2

Artykuł 5 ust. 1 wspólnego działania 2003/870/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE wynosi 195 000 EUR”.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2003, str. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 251 z 27.7.2004, str. 18.